

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การนำเสนอด้วยเกมและบทบาทสมมุติในการสอนวิชาภาษาไทยระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สรุปได้ดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูภาษาไทยและนักเรียนเกี่ยวกับการใช้เกมและบทบาทสมมุติในการสอนวิชาภาษาไทยระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และเพื่อการนำเสนอด้วยเกมและบทบาทสมมุติในการสอนวิชาภาษาไทยระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้ศึกษาหนังสือ เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเกมและบทบาทสมมุติ รวมถึงสอบถามและสัมภาษณ์ครูผู้สอนวิชาภาษาไทยโดยใช้แบบสัมภาษณ์ จากนั้นได้สร้างแบบสอบถามขึ้น 1 ชุด เพื่อสอบถามความคิดเห็นของครูและนักเรียนเกี่ยวกับ จุดมุ่งหมายการใช้เกมและบทบาทสมมุติ วิธีดำเนินการใช้เกมและบทบาทสมมุติ การเข้าร่วมกิจกรรมเกมและบทบาทสมมุติ เนื้อหาวิชาภาษาไทยที่ใช้เกมและบทบาทสมมุติ กิจกรรมการเรียนการสอนที่ใช้เกมและบทบาทสมมุติ การวัดและการประเมินผลการใช้เกมและบทบาทสมมุติ บัญญาและข้อเสนอแนะ แบบสอบถามนี้มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่าและแบบสอบถามปลายเปิด แล้วนำแบบสอบถามไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน ตรวจพิจารณาให้ข้อเสนอแนะ จากนั้นได้นำมาแก้ไขเพื่อปรับปรุงแบบสอบถามให้ดีขึ้น

จากนั้นผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับครูภาษาไทยและนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ซึ่งมีใช้ตัวอย่างประชากร จำนวน 20 คน และนำผลจากการทดลองใช้นั้นมาปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นอีกรอบหนึ่ง

กลุ่มตัวอย่างประชากร

กลุ่มตัวอย่างประชากรคือครูภาษาไทยที่สอนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 21 โรงเรียน จำนวน 105 คน และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 504 คน รวมตัวอย่างประชากรทั้งสิ้น 609 คน ได้รับแบบสอบถามของนักเรียนคืน 483 ฉบับ กิตติเป็นร้อยละ 95.83 และแบบสอบถามครูได้รับคืน 97 ฉบับ กิตติเป็นร้อยละ 92.38

การวิเคราะห์ข้อมูล

นำแบบสอบถามฉบับที่สมบูรณ์มาวิเคราะห์ข้อมูลตามวิธีการทางสถิติ คือ ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าร้อยละ ตอนที่ 2 จุดมุ่งหมายของ การใช้เกมและบทบาทสมมุติ วิธีคำนวณการใช้เกมและบทบาทสมมุติ การเข้าร่วมกิจกรรมเกม และบทบาทสมมุติ กิจกรรมการเรียนการสอนที่ใช้เกมและบทบาทสมมุติ การวัดและประเมินผล การใช้เกมและบทบาทสมมุติ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่ามัธยฐานเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐานแล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง ตอนที่ 3 ปัญหาและข้อเสนอแนะตอบ โดยเสรีตามหัวข้อที่กำหนด

สรุปผลการวิจัย

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

1.1 ครูส่วนใหญ่เป็นหญิงมีอายุอยู่ระหว่าง 36-40 ปี มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญา ตรี มีประสบการณ์ในการสอนภาษาไทยมาแล้ว 11-15 ปี บังจุบันสอนระดับชั้นมัธยมศึกษา ตอนต้น จำนวนคนที่สอนในหนึ่งสัปดาห์คือ 16-20 คน สอนเฉพาะวิชาภาษาไทย หน้าที่ พิเศษที่ทำนอกเหนือจากการสอนคือเป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

1.2 นักเรียนส่วนใหญ่เป็นชาย มีอายุระหว่าง 13-15 ปี อาชีพของบิดาคือรับจ้าง อาชีพของแม่คือค้าขาย วิชาในกลุ่มภาษาไทยที่ชอบคือวิชาวรรณคดี ระดับคะแนนเฉลี่ยวิชาภาษาไทยในภาคเรียนที่ผ่านมาคือ 3.00 - 4.00 กิจกรรมเกี่ยวกับภาษาไทยที่นักเรียนเคยเข้าร่วมคือ การเข้าร่วมชนนิทรรศการเกี่ยวกับภาษาไทยที่จัดขึ้นในโรงเรียน

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของครุภำพไทยและนักเรียนเกี่ยวกับการใช้เกมในการสอนวิชาภาษาไทยระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ผลปรากฏดังนี้

1. ด้านจุดมุ่งหมายการใช้เกมนั้น ทั้งครุและนักเรียนมีความเห็นสอดคล้องกันเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายของการใช้เกมว่ามีความเหมาะสมมาก จุดมุ่งหมายของการใช้เกมที่ครุเห็นว่ามีความเหมาะสมมากคือเพื่อให้บรรยายการเรียนการสอนดีขึ้น ส่วนนักเรียนมีความเห็นว่า จุดมุ่งหมายที่มีความเหมาะสมมากคือให้นักเรียนมีทักษะการใช้ภาษาด้านการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน

2. ด้านวิธีคำนินการใช้เกม ทั้งครุและนักเรียนมีความเห็นสอดคล้องกันว่าวิธีคำนินการใช้เกมมีการปฏิบัติตามาก และข้อที่ครุและนักเรียนมีความเห็นสอดคล้องกันว่าวิธีคำนินการใช้เกมที่มีการปฏิบัติตามากคือ ครูผู้สอนวิชาภาษาไทยแจ้งวัตถุประสงค์และขั้นตอนในการคำนินการแก่นักเรียนทุกรุ่นที่มีการใช้เกมประกอบการสอน และที่ครุเห็นว่ามีการปฏิบัติน้อยแต่นักเรียนเห็นว่ามีการปฏิบัติตามากคือ ครูผู้สอนวิชาภาษาไทยร่วมกับครูในหมวดวิชาวางแผนในการใช้เกมประกอบการสอน และครูผู้สอนเห็นว่าการใช้เกมประกอบการสอนวิชาภาษาไทยมากเป็นอันดับแรกคือขั้นสรุปบทเรียน ส่วนนักเรียนเห็นว่าการใช้เกมประกอบการสอนวิชาภาษาไทยเป็นอันดับแรกคือขั้นคำนินการสอน สำหรับสื่อและอุปกรณ์ที่ครุใช้มากคือ เทป เครื่องบันทึกเสียง แต่นักเรียนเห็นว่าสื่อและอุปกรณ์ที่ใช้มากคือ กระดาษ ดินสอ ส่วนเวลาที่ใช้ในการเล่นเกมแต่ละครั้งที่ครุเห็นว่ามีการปฏิบัติตามาก แต่นักเรียนเห็นว่ามีการปฏิบัติน้อยคือ 5-10 นาที

3. ด้านการเข้าร่วมกิจกรรม ทั้งครุและนักเรียนมีความเห็นสอดคล้องกันว่ามีการเข้าร่วมกิจกรรมน้อย และข้อที่ทั้งครุและนักเรียนมีความเห็นสอดคล้องกันว่าการเข้าร่วมกิจกรรมที่มีการปฏิบัติตามากคือ นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเข้าร่วมกิจกรรม

4. ด้านเนื้อหาวิชาภาษาไทย ทั้งครุและนักเรียนมีความเห็นสอดคล้องกันว่าเนื้อหาวิชาภาษาไทยที่จะใช้เกมประกอบการสอนมีความเหมาะสมมาก ข้อที่ครุและนักเรียนมีความเห็นสอดคล้องกันว่าเนื้อหาวิชาภาษาไทยที่เหมาะสมมากที่จะใช้เกมประกอบการสอนคือวิชาการใช้ภาษา ซึ่งได้แก่ การพูด การฟัง การอ่าน และการเขียน

5. ด้านการใช้เกมประกอบการสอนทักษะการฟัง ทั้งครุและนักเรียนมีความเห็นสอดคล้องกันว่าการใช้เกมประกอบการสอนทักษะการฟังมีการปฏิบัติน้อย ข้อที่ครุมีความเห็นว่า การนำเกมไปใช้ประกอบการสอนทักษะการฟังที่มีการปฏิบัติตามากคือ เกมทำตามคำสั่ง ส่วน

นักเรียนเห็นว่าการนำเกมไปใช้ประกอบการสอนทักษะการฟังที่มีการปฏิบัติตามก็อเกมล้มเหลวพัด และเกมที่ครูมีความเห็นว่ามีการปฏิบัติตามแต่นักเรียนเห็นว่ามีการปฏิบัติน้อยคือเกมกระซิบ และเกมที่ครูมีความเห็นว่ามีการปฏิบัติต้น้อยแต่นักเรียนเห็นว่ามีการปฏิบัติตามก็อเกมล้มเหลวพัด

6. ด้านการใช้เกมประกอบการสอนทักษะการพูด ครูและนักเรียนมีความเห็นไม่สอดคล้องกัน คือครูมีความเห็นว่ามีการปฏิบัติตาม แต่นักเรียนเห็นว่ามีการปฏิบัติน้อย ข้อที่ครูและนักเรียนมีความเห็นสอดคล้องกันว่าการใช้เกมประกอบการสอนทักษะการพูดมากคือ เกมต่อคำพังเพย คำภาษาจีบ สำนวน ข้อที่ครูเห็นว่ามีการปฏิบัติตามแต่นักเรียนเห็นว่ามีการปฏิบัติน้อยคือเกมแข่งขันพูดตัว ร, ล, ว คำควบกล้า

7. ด้านการใช้เกมประกอบการสอนทักษะการอ่าน ครูและนักเรียนมีความเห็นไม่สอดคล้องกัน คือครูมีความเห็นว่ามีการปฏิบัติตามแต่นักเรียนเห็นว่ามีการปฏิบัติน้อย ข้อที่ครูมีความเห็นว่าการใช้เกมประกอบการสอนทักษะการอ่านที่มีการปฏิบัติตามคือเกมแข่งขันอ่านตัว ร, ล, ว คำควบกล้า นักเรียนเห็นว่าการใช้เกมประกอบการสอนทักษะการอ่านที่มีการปฏิบัติตามคือเกมผันเสียงวรรณยุกต์ ส่วนเกมที่ครูเห็นว่ามีการปฏิบัติตามแต่นักเรียนเห็นว่ามีการปฏิบัติน้อยคือเกมแข่งขันอ่านตัว ร, ล, ว คำควบกล้า

8. ด้านการใช้เกมประกอบการสอนทักษะการเขียน ครูและนักเรียนมีความเห็นไม่สอดคล้องกันคือ ครูมีความเห็นว่ามีการปฏิบัติตามแต่นักเรียนเห็นว่ามีการปฏิบัติน้อย ข้อที่ครูและนักเรียนมีความเห็นสอดคล้องกันว่าการใช้เกมประกอบทักษะการเขียนที่มีการปฏิบัติตามคือเกมแข่งขันต่อคำพังเพย สำนวน ส่วนเกมที่ครูเห็นว่ามีการปฏิบัติตามแต่นักเรียนเห็นว่ามีการปฏิบัติน้อยคือเกมแข่งขันอ่านตัว ร, ล, ว คำควบกล้า

9. ด้านการใช้เกมในการสอนวิชาหลักภาษา ครูและนักเรียนมีความเห็นในสอดคล้องกัน คือครูมีความเห็นว่ามีการปฏิบัติตามแต่นักเรียนเห็นว่ามีการปฏิบัติน้อย ข้อที่ครูมีความเห็นว่าการใช้เกมประกอบการสอนวิชาหลักภาษาที่มีการปฏิบัติตามคือเกมลักษณะน้ำ ส่วนนักเรียนเห็นว่าการใช้เกมประกอบการสอนวิชาหลักภาษาที่มีการปฏิบัติตามคือเกมคำเป็นคำตาย และเกมที่ครูเห็นว่ามีการปฏิบัติตามแต่นักเรียนเห็นว่ามีการปฏิบัติน้อยคือเกมอักษรควบอักษรร่วม

10. ด้านการใช้เกมในการสอนวิชาวรรณคดี ห้องครูและนักเรียนมีความเห็นสอดคล้องกันว่าการใช้เกมในการสอนวิชาวรรณคดีมีการปฏิบัติน้อย ข้อที่ครูและนักเรียนมีความเห็นสอดคล้องกันว่าเกมที่ใช้ในการสอนวิชาวรรณคดีที่มีการปฏิบัติตามคือเกมไทยชื่อตัวละคร

ในวรรณคดี ส่วนเกมที่ครูเห็นว่ามีการปฏิบัติตามแต่นักเรียนเห็นว่ามีการปฏิบัติน้อยคือ เกมจับคู่ตัวละคร

11. ด้านความเหมาะสมของเกมที่นำมาใช้ประกอบการสอนทักษะการพัง ครูและนักเรียนมีความเห็นไม่สอดคล้องกัน คือครูเห็นว่าความเหมาะสมสมน้อยแต่นักเรียนเห็นว่าความเหมาะสมมาก ข้อที่ครูและนักเรียนมีความเห็นสอดคล้องกันว่าเกมที่เหมาะสมจะนำมารสอนทักษะการพังมากคือเกมตามคำสั่ง ส่วนเกมที่หั่งครูและนักเรียนเห็นว่ามีความเหมาะสมสมน้อยคือเกมล้มเพลมพัด

12. ด้านความเหมาะสมของเกมที่นำมาใช้ประกอบการสอนทักษะการพูด ครูและนักเรียนมีความเห็นสอดคล้องกันว่าเกมที่นำมาใช้ประกอบการสอนทักษะการพูดมีความเหมาะสมมาก ข้อที่ครูมีความเห็นว่าเกมที่เหมาะสมจะนำมารสอนทักษะการพูดมากคือเกมแข่งขันพูดตัว, ล, ว คำควบกล้า ส่วนนักเรียนมีความเห็นว่าเกมที่เหมาะสมจะนำมารสอนทักษะการพูดที่มีความเหมาะสมมากคือเกมคำพังเพย คำภาษาอิต สำนวน ส่วนเกมที่หั่งครูและนักเรียนเห็นว่ามีความเหมาะสมสมน้อยคือเกมกระชับ

13. ด้านความเหมาะสมของเกมที่นำมาใช้ประกอบการสอนทักษะการอ่าน ครูและนักเรียนมีความเห็นสอดคล้องกันว่าเกมที่นำมาใช้ประกอบการสอนทักษะการอ่านมีความเหมาะสมมาก ข้อที่ครูและนักเรียนมีความเห็นสอดคล้องกันว่าเกมที่เหมาะสมจะนำมารสอนทักษะการอ่านมากคือเกมแข่งขันอ่านตัว, ร, ล, ว คำควบกล้า ส่วนเกมที่หั่งครูและนักเรียนเห็นว่ามีความเหมาะสมสมน้อยคือเกมแข่งขันตอกปลา

14. ด้านความเหมาะสมของเกมที่นำมาใช้ประกอบการสอนทักษะการเขียน ครูและนักเรียนมีความเห็นสอดคล้องกันว่าเกมที่นำมาใช้ประกอบการสอนทักษะการเขียนมีความเหมาะสมมาก ข้อที่ครูและนักเรียนมีความเห็นสอดคล้องกันว่าเกมที่เหมาะสมจะนำมารสอนทักษะการเขียนมากคือเกมแข่งขันต่อคำพังเพย คำภาษาอิต สำนวน ส่วนเกมที่หั่งครูและนักเรียนเห็นว่ามีความเหมาะสมสมน้อยคือเกมแข่งขันต่อภาพ

15. ด้านความเหมาะสมของเกมที่จะนำมาใช้ประกอบการสอนวิชาหลักภาษา ครูและนักเรียนมีความเห็นสอดคล้องกันว่าเกมที่นำมาใช้ประกอบการสอนวิชาหลักภาษามีความเหมาะสมมาก ข้อที่ครูมีความเห็นว่าเกมที่มีความเหมาะสมจะนำมารสอนวิชาหลักภาษามากคือเกมคำเป็นคำตาย ส่วนเกมที่หั่งครูและนักเรียนเห็นว่ามีความเหมาะสมสมน้อยคือ เกมโออา พาสนุก

16. ด้านความเหมาะสมของเกมที่จะนำมาประกอบการสอนวิชาวรรณคดี ครูและนักเรียนมีความเห็นไม่สอดคล้องกันเกี่ยวกับเกมที่จะนำมาใช้ประกอบการสอนวรรณคดี ที่ครูมีความเห็นว่าเหมาะสมสมน้อยแต่นักเรียนเห็นว่าเหมาะสมมาก ข้อที่ครูและนักเรียนมีความเห็นสอดคล้องกันว่าเกมที่เหมาะสมจะนำมาใช้ประกอบการสอนวรรณคดีมากคือเกมไทยชื่อตัวละครในวรรณคดี ส่วนเกมที่ครูเห็นว่ามีความเหมาะสมสมน้อย แต่นักเรียนเห็นว่ามีความเหมาะสมมากคือเกมมิตตรสัมพันธ์

17. ด้านการวัดและประเมินผลการใช้เกม ครูและนักเรียนมีความเห็นสอดคล้องกันว่าการวัดและประเมินผลการใช้เกมมีการปฏิบัติมาก ข้อที่ครูและนักเรียนเห็นสอดคล้องกันว่าการวัดและประเมินผลการใช้เกมที่มีการปฏิบัติมากคือครูจากผลงานที่นักเรียนปฏิบัติ

ความคิดเห็นของครุภาษาไทยและนักเรียนเกี่ยวกับการใช้บทบาทสมมุติในการสอนวิชาภาษาไทยระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ผลปรากฏดังนี้

1. ด้านจุดมุ่งหมายของการใช้บทบาทสมมุติ ครูและนักเรียนมีความเห็นสอดคล้องกันว่าจุดมุ่งหมายของการใช้บทบาทสมมุติมีความเหมาะสมมาก ข้อที่ครูมีความเห็นว่าจุดมุ่งหมายของการใช้บทบาทสมมุติที่มีความเหมาะสมมากคือ เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีความคิดสร้างสรรค์ ส่วนนักเรียนมีความเห็นว่าจุดมุ่งหมายของการใช้บทบาทสมมุติที่มีความเหมาะสมมากคือ เพื่อให้นักเรียนกล้าแสดงออก

2. ด้านวิธีคำเนินการใช้บทบาทสมมุติ ครูและนักเรียนมีความเห็นสอดคล้องกันว่าวิธีคำเนินการใช้บทบาทสมมุติมีการปฏิบัติมาก ข้อที่ครูและนักเรียนมีความเห็นสอดคล้องกันว่าวิธีคำเนินการใช้บทบาทสมมุติที่มีการปฏิบัติมากคือครูผู้สอนวิชาภาษาไทยแจ้งจุดประสงค์และขั้นตอนในการคำเนินการแก่นักเรียนทุกรายที่ใช้บทบาทสมมุติ และข้อที่วิธีคำเนินการใช้บทบาทสมมุติที่ครูเห็นว่ามีการปฏิบัติน้อยแต่นักเรียนเห็นว่ามีการปฏิบัติมากคือครูผู้สอนวิชาภาษาไทยร่วมกับครูในหมวดวิชาวางแผนในการใช้บทบาทสมมุติ และข้อที่ครูผู้สอนเห็นว่าวิชาภาษาไทยใช้บทบาทสมมุติประกอบการสอนมากเป็นอันดับแรกคือขั้นสรุปบทเรียน ส่วนนักเรียนเห็นว่ามากไปเป็นอันดับแรกคือขั้นคำเนินการสอน สำหรับสื่อและอุปกรณ์ที่ครูใช้ในบทบาทสมมุตินากเป็นอันดับแรกคือเทปและเครื่องบันทึกเสียง ส่วนนักเรียนเห็นว่าสื่อและอุปกรณ์ที่ใช้มากคือรูปภาพ และเวลาที่ใช้บทบาทสมมุติแต่ละครั้งหั้งครูและนักเรียนเห็นว่ามีการปฏิบัติมากคือ 10-15 นาที

3. ด้านการเข้าร่วมกิจกรรม ครูและนักเรียนมีความเห็นสอดคล้องกันว่ามีการเข้าร่วมกิจกรรมน้อย ข้อที่ครูและนักเรียนมีความเห็นสอดคล้องกันว่าการเข้าร่วมกิจกรรมที่มีการปฏิบัติตามคือนักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเข้าร่วมกิจกรรม

4. ด้านเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาภาษาไทย ครูและนักเรียนมีความเห็นสอดคล้องกันว่า เนื้อหาวิชาภาษาไทยที่ใช้บทบาทสมมุติมีความเหมาะสมมาก ข้อที่ครูมีความเห็นว่าเนื้อหาวิชาภาษาไทยที่เหมาะสมสมแก่การใช้บทบาทสมมุติมากได้แก่การนำบทบาทสมมุติมาประกอบการสอน วิชาวรรณคดี ส่วนนักเรียนมีความเห็นว่าเนื้อหาวิชาภาษาไทยที่เหมาะสมสมแก่การใช้บทบาทสมมุติมากคือวิชาการใช้ภาษาได้แก่การพูด การฟัง ส่วนบทบาทสมมุติที่ครูเห็นว่ามีความเหมาะสมน้อยแต่นักเรียนเห็นว่าเหมาะสมมากคือ วิชาหลักภาษา

5. ด้านเกี่ยวกับการนำบทบาทสมมุติไปใช้ประกอบการสอนทักษะการฟัง ครูและนักเรียนมีความเห็นสอดคล้องกันว่าการนำบทบาทสมมุติไปใช้ประกอบการสอนทักษะการฟังมีการปฏิบัติน้อย ข้อที่ครูเห็นว่าการนำบทบาทสมมุติไปใช้ประกอบการสอนทักษะการฟังที่มีการปฏิบัติตามมากแต่นักเรียนเห็นว่ามีการปฏิบัติน้อยคือครูจัดบทบาทสมมุติให้นักเรียนเป็นชาวบ้านฟังข่าวจากสถานีวิทยุเพื่อจับใจความสำคัญ

6. ด้านการนำบทบาทสมมุติไปใช้ประกอบการสอนทักษะการพูด ครูและนักเรียน มีความเห็นไม่สอดคล้องกันเกี่ยวกับการนำบทบาทสมมุติไปใช้ประกอบการสอนทักษะการพูดคือ ครูมีความเห็นว่ามีการปฏิบัติตามมากแต่นักเรียนเห็นว่ามีการปฏิบัติน้อย ข้อที่ครูมีความเห็นว่าการนำบทบาทสมมุติไปใช้ประกอบการสอนทักษะการพูดที่มีการปฏิบัติตามมากแต่นักเรียนเห็นว่ามีการปฏิบัติน้อยคือครูจัดบทบาทสมมุติให้นักเรียนเป็นพนักงานขายของโภชนาลินค์

7. ด้านการนำบทบาทสมมุตินามาใช้ประกอบการสอนทักษะการอ่าน ห้องครู และนักเรียนมีความเห็นสอดคล้องกันว่าการนำบทบาทสมมุติไปใช้ประกอบการสอนทักษะการอ่านมีการปฏิบัติน้อย ข้อที่ครูมีความเห็นว่าการนำบทบาทสมมุติไปใช้ประกอบการสอนทักษะการอ่านที่มีการปฏิบัติตามมากแต่นักเรียนเห็นว่ามีการปฏิบัติน้อยคือ ครูจัดบทบาทสมมุติให้นักเรียนเป็นนักอ่านข่าวประจำสถานีโทรทัศน์

8. ด้านการนำบทบาทสมมุติไปใช้ประกอบการสอนทักษะการเขียน ครู และนักเรียนมีความเห็นไม่สอดคล้องกันคือครูมีความเห็นว่ามีการปฏิบัติตามมากแต่นักเรียนเห็นว่า มีการปฏิบัติน้อย ข้อที่ครูและนักเรียนมีความเห็นสอดคล้องกันว่าการนำบทบาทสมมุติไปใช้

ประกอบการสอนทักษะการเขียนที่มีการปฏิบัติตามก็คือครุจับบทาสมมุติให้นักเรียนเป็นบุคคลทัวไปเขียนคำว่าในวันพ่อ วันแม่ วันครู วันเด็ก ส่วนบทาสมมุติที่ครุเห็นว่ามีการปฏิบัติตามแต่นักเรียนเห็นว่ามีการปฏิบัติน้อยคือครุจับบทาสมมุติให้นักเรียนเป็นตัวแทนขายสินค้าและเขียนจดหมายธุรกิจเพื่อคิดต่อข้อขาย

9. ด้านการนำบทาสมมุติไปใช้ประกอบการสอนวิชาหลักภาษา ครุและนักเรียนมีความเห็นสอดคล้องกันว่าการนำบทาสมมุติไปใช้ประกอบการสอนวิชาหลักภาษามีการปฏิบัติน้อย ข้อที่ครุและนักเรียนมีความเห็นสอดคล้องกันว่าการนำบทาสมมุติไปใช้ประกอบการสอนวิชาหลักภาษามีการปฏิบัติน้อยคือครุจับบทาสมมุติให้นักเรียนเป็นผู้ทรงคุณวุฒิทางภาษาไทยร่วมตัดสินตอบปัญหาวิชาหลักภาษาไทยเกี่ยวกับชนิดของคำ ประโยชน์ และคำราชาศัพท์

10. ด้านการนำบทาสมมุติไปใช้ประกอบการสอนวิชาระบบทดี ครุและนักเรียนมีความเห็นไม่สอดคล้องกันเกี่ยวกับการนำบทาสมมุติไปใช้ประกอบการสอนวิชาระบบทดีคือครุมีความเห็นว่ามีการปฏิบัติตามแต่นักเรียนเห็นว่ามีการปฏิบัติน้อย ข้อที่ครุมีความเห็นว่าการนำบทาสมมุติไปใช้ประกอบการสอนวิชาระบบทดีที่มีการปฏิบัติตามแต่นักเรียนเห็นว่ามีการปฏิบัติน้อยคือครุจับบทาสมมุติให้นักเรียนเป็นตัวละครในนิทาน นิยาย บทละครวิทยุ เช่น นิทานเที่ยงสุภาษิต ผู้ชนะลิบพิศ ส่วนนักเรียนมีความเห็นว่าการนำบทาสมมุติไปใช้ประกอบการสอนวิชาฯ ระบทดีที่มีการปฏิบัติตามก็คือ ครุจับบทาสมมุติให้นักเรียนเป็นตัวละครในเรื่องต่าง ๆ ในวิชาระบบทดี เช่น เรื่องพระภกยมณี ขุนช้างชุมแพ รามเกียรติ์ สามกีก

11. ด้านความเหมาะสมของบทาสมมุติที่นำมาใช้ประกอบการสอนทักษะการฟัง ครุและนักเรียนมีความเห็นสอดคล้องกันว่าบทาสมมุติที่นำมาใช้ประกอบการสอนทักษะการฟังมีความเหมาะสมมาก ข้อที่ครุและนักเรียนมีความเห็นสอดคล้องกันว่าบทาสมมุติที่เหมาะสมจะนำมาสอนทักษะการฟังมากก็คือ ครุจับบทาสมมุติให้นักเรียนเป็นชาวบ้านฟังช่าวจากสถานีวิทยุ เพื่อจับใจความสำคัญ ส่วนบทาสมมุติที่ครุเห็นว่ามีความเหมาะสมสมน้อยแต่นักเรียนเห็นว่าเหมาะสมมากก็คือ ครุจับบทาสมมุติให้นักเรียนฟังการพากษาในงานนาข

12. ด้านความเหมาะสมของบทาสมมุติที่นำไปใช้ประกอบการสอนทักษะการพูด ครุและนักเรียนมีความเห็นสอดคล้องกันว่าบทาสมมุติที่นำมาใช้ประกอบการสอนทักษะการพูดมีความเหมาะสมมาก ข้อที่ครุมีความเห็นว่าบทาสมมุติที่เหมาะสมจะนำมาสอนทักษะการพูดมากก็คือ ครุจับบทาสมมุติให้นักเรียนเป็นพิธีกรในงานแต่งงาน กล่าวคำแนะนำ กล่าวต้อนรับ

และกล่าวขอบคุณ ส่วนนักเรียนมีความเห็นว่าบทบาทสมมุติที่เหมาะสมจะน่ามาสอนทักษะการพูดมากคือครูจับบทบาทสมมุติให้นักเรียนเข้า角色พิธีกร การใช้คำราชาศัพท์และระดับภาษา สำหรับบทบาทสมมุติที่ครูเห็นว่ามีความเหมาะสมสมน้อยแต่นักเรียนเห็นว่าเหมาะสมมากคือครูจับบทบาทสมมุติให้นักเรียนเข้า角色พิธีกร การใช้คำราชาศัพท์และระดับภาษา

13. ด้านความเหมาะสมของบทบาทสมมุติที่จะนำมาประกอบการสอนทักษะการอ่าน ครูและนักเรียนมีความเห็นสอดคล้องกันว่าบทบาทสมมุติที่นำมาประกอบการสอนทักษะการอ่านมีความเหมาะสมมาก ข้อที่ครูมีความเห็นว่าบทบาทสมมุติที่เหมาะสมที่จะนำมาสอนทักษะการอ่านมากคือ ครูจับบทบาทสมมุติให้นักเรียนเป็นนักอ่านข่าวประจำสถานีโทรทัศน์ ส่วนนักเรียนมีความเห็นว่าบทบาทสมมุติที่เหมาะสมจะน่ามาสอนทักษะการอ่านมากคือครูจับบทบาทสมมุติให้นักเรียน เป็นตัวแทนอ่านคำถวายพระพรในโอกาสวันเฉลิมพระชนมพรรษา

14. ด้านความเหมาะสมของบทบาทสมมุติที่นำมาใช้ประกอบการสอนทักษะการเขียน ครูและนักเรียนมีความเห็นสอดคล้องกันว่าบทบาทสมมุติที่นำมาใช้ประกอบการสอนทักษะการเขียน มีความเหมาะสมมาก ข้อที่ครูและนักเรียนมีความเห็นสอดคล้องกันว่าบทบาทสมมุติที่เหมาะสม จะนำมาสอนทักษะการเขียนมากคือ ครูจับบทบาทสมมุติให้นักเรียนเป็นบุคคลทั่วไปเขียนคำขวัญ ในวันพ่อ วันแม่ วันครู วันเด็ก

15. ด้านความเหมาะสมของบทบาทสมมุติที่นำมาใช้ประกอบการสอนวิชาหลักภาษา ครูและนักเรียนมีความเห็นไม่สอดคล้องกันคือครูมีความเห็นว่ามีความเหมาะสมน้อยแต่นักเรียนเห็นว่าเหมาะสมมาก ข้อที่ครูมีความเห็นว่าบทบาทสมมุติที่เหมาะสมจะนำมาสอนวิชาหลักภาษา มีความเหมาะสมน้อยคือครูจับบทบาทสมมุติให้นักเรียนเป็นพิธีกรในการตอบปัญหาเกี่ยวกับ เครื่องหมายวรรคตอน ส่วนนักเรียนเห็นว่าบทบาทสมมุติที่เหมาะสมจะนำมาสอนหลักภาษา มากคือครูจับบทบาทสมมุติให้นักเรียนเป็นผู้ทรงคุณวุฒิทางภาษาไทยร่วมกันตัดสินการตอบปัญหา วิชาหลักภาษาเกี่ยวกับชนิดของคำประโยค และราชศัพท์

16. ด้านความเหมาะสมของบทบาทสมมุติที่นำมาใช้ประกอบการสอนวิชาวรรณคดี หั้งครูและนักเรียนมีความเห็นสอดคล้องกันว่าบทบาทสมมุติที่นำมาใช้ประกอบการสอนวิชา วรรณคดีมีความเหมาะสมมาก ข้อที่ครูและนักเรียนมีความเห็นสอดคล้องกันว่าบทบาทสมมุติที่เหมาะสมจะนำมาสอนวรรณคดีคือครูจับบทบาทให้นักเรียนเป็นตัวละครในเรื่องสั้นต่าง ๆ เช่น เศรษฐศาสตร์ในห้องแถว ศิลปินเอก แข่งหนังตะลุง นิค ๆ หน่อย ๆ

17. ด้านการวัดและประเมินผลการใช้บทบาทสมมุติ ครูและนักเรียนนี้ความเห็นสอดคล้องกันว่าการวัดและประเมินผลการใช้บทบาทสมมุตินี้การปฏิบัตินาก ข้อที่ครูเห็นว่าการวัดและประเมินผลการใช้บทบาทสมมุตินี้การปฏิบัตินากคือครูสังเกตจากการเข้าร่วมกิจกรรม ส่วนนักเรียนเห็นว่าการวัดและประเมินผลที่นี้การปฏิบัตินากคือครูดูจากผลงานที่นักเรียนปฏิบัติ

ปัญหาและข้อเสนอแนะ

ผู้วิจัยได้รวบรวมปัญหาและข้อเสนอแนะของกลุ่มประชากรครูกาชาไทย จำนวน 40 คน ที่เสนอปัญหาและข้อเสนอแนะ ดังนี้

ปัญหาเกี่ยวกับเกณ

1. ครูนิความเห็นว่านักเรียนยังไม่ค่อยเข้าใจจุดมุ่งหมายของการใช้เกณ (7 คน)
2. ครูขาดทักษะในการใช้เกณ (20 คน)
3. จำนวนนักเรียนในห้องนิ่งมากถึง 50-55 คน นักเรียนไม่สามารถเล่นเกณได้ครบถ้วน (11 คน)
4. เนื้อหาวิชาภาษาไทยนิ่งมากเกินไป เวลาไม่น้อย (14 คน)
5. นักเรียนส่งเสียงดังขณะเบี่ยงบินย เด็กเล่นเกณสนุกสนานจนลืมเนื้องาน สร้างความสับสนของเนื้อหาวิชา (18 คน)
6. ครูไม่สามารถวัดผลการเรียนรู้ของเด็กได้ครบถ้วน (9 คน)

ปัญหาเกี่ยวกับบทบาทสมมุติ

1. นักเรียนไม่เข้าใจจุดมุ่งหมายที่แท้จริงของบทบาทสมมุติ (7 คน)
2. เมื่อนักเรียนเป็นผู้ดำเนินการใช้บทบาทสมมุติเอง นักเรียนจะปฏิบัติได้ไม่ค่อยดี (10 คน)
3. จำนวนนักเรียนในห้องนี้จำนวนมาก ระดับสติปัญญาของนักเรียนไม่เท่ากัน ห้องที่นักเรียนที่นี่สติปัญญาต่ำจะแสดงบทบาทสมมุติไม่ค่อยดี หรือห้องเรียนที่นี่สติปัญญาจะละกัน กลุ่มนี้สติปัญญาต่ำจะอยู่ด้วยกัน ส่วนเด็กที่นี่สติปัญญาต่ำก็จะอยู่ด้วยกัน การแสดงบทบาทสมมุติ จึงนิ่งหงึ่งและไม่ดี (20 คน)
4. เนื้อหาวิชาภาษาไทยนิ่งมาก เวลาไม่น้อย (7 คน)
5. เด็กขาดระเบียบวินัย นักเรียนไม่ปฏิบัติตามกฎ กติกา ที่กำหนดไว้ นักเรียนสนุกสนานมากเกินไปและส่งเสียงดัง (11 คน)

6. ครูในสานารถใช้บทบาทสมมุติวัดผลนักเรียนได้ทุกคน และการวัดผลวัดได้เพียงบางส่วน (10 คน)

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับเกณฑ์

1. ครูควรอธิบายถึงจุดมุ่งหมาย หลักเกณฑ์ของเกณแท่นักเรียนทุกครั้งอย่างละเอียด (8 คน)
2. ครูควรอธิบายถึงวิธีคำนวณการใช้เกณให้นักเรียนเข้าใจเสียก่อน (14 คน)
3. ครูควรเน้นกติกาการเล่นทุกครั้ง และยึดถือเรื่องระเบียบวินัยเป็นสำคัญ (7 คน)
4. ครูควรพิจารณาเนื้อหาวิชาภาษาไทยที่เหมาะสมจะใช้เกณประกอบการสอนโดยพิจารณาในด้านเนื้อหา เวลา และประโยชน์ที่จะได้รับ (10 คน)
5. ควรอบรมครูเกี่ยวกับการสอนแบบต่าง ๆ (19 คน)
6. ครูควรออกแบบแผนของนักเรียนแต่ละกลุ่มในการเล่นเกณแต่ละครั้ง และครูควรชี้ข้อบกพร่องให้นักเรียนทราบเพื่อที่นักเรียนจะได้ปรับปรุงแก้ไขในการเล่นครั้งต่อไป (10 คน)

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับบทบาทสมมุติ

1. ครูควรชี้แจงและอธิบายถึงจุดมุ่งหมายของการแสดงบทบาทสมมุติแก่นักเรียนเพื่อให้นักเรียนเข้าใจตรงกัน (6 คน)
2. ในการแสดงบทบาทสมมุติในแต่ละครั้ง ครูควรให้นักเรียนเป็นผู้วางแผนในการคำนวณการใช้บทบาทสมมุติและครูให้คำแนะนำ (5 คน)
3. ครูควรเลือกบทบาทสมมุติที่เหมาะสมกับเนื้อเรื่องและวัยและบุคลิกภาพของนักเรียน (7 คน)
4. ครูควรเลือกเนื้อหาที่เหมาะสมในการแสดงบทบาทสมมุติ และเวลาที่ใช้ในการแสดงบทบาทสมมุติในคราวนากำกินไป (14 คน)
5. ครูควรย้ำถึงระเบียบวินัยอย่างเคร่งครัดในการแสดงบทบาทสมมุติแต่ละครั้ง (14 คน)
6. ครูควรแจ้งเกณฑ์การวัดผลให้นักเรียนทราบทุกครั้ง ควรพิจารณาการวัดผลหลาย ๆ ด้านประกอบกัน (10 คน)

บัญหาและข้อเสนอแนะของกลุ่มประชากรนักเรียน จำนวน 95 คน ที่เสนอปัญหา และข้อเสนอแนะ ดังนี้

บัญหาเกี่ยวกับเกม

1. นักเรียนส่วนใหญ่ไม่เข้าใจจุดมุ่งหมายของการเล่นเกม นักเรียนจึงเล่นเกม เพื่อความสุกสนานอย่างเดียว โดยไม่คำนึงถึงเนื้อหาวิชา (77 คน)

2. เนื่องจากเรียนเป็นผู้เล่นเกม วิธีคำนึงการเล่นเกมของนักเรียนไม่เป็นไปตาม ลำดับขั้นตอนทำให้เกิดความสับสน (66 คน)

3. เนื่องจากจำนวนนักเรียนมาก การจัดกิจกรรมนักเรียนบางกลุ่มสนใจ บาง กลุ่มนี้สนใจ (44 คน)

4. เนื้อหาวิชาภาษาไทยนิมาก ไม่สามารถนำเสนอนำประกอบการสอนได้ครบถ้วน วิชา (51 คน)

5. นักเรียนมีความสุกสนานมากเกินไปจนลืมเนื้อหา กฎ กติกา ระเบียบวินัย (59 คน)

6. ครูไม่แจ้งเกล็งการวัดผลให้นักเรียนทราบ (37 คน)

บัญหาเกี่ยวกับบทบาทสมมุติ

1. นักเรียนไม่เข้าใจจุดมุ่งหมายของการใช้บทบาทสมมุติ (33 คน)

2. วิธีคำนึงการใช้บทบาทสมมุตินี้ขั้นตอนที่ยุ่งยาก เด็กไม่สามารถดำเนินการ ได้ถูกต้อง (55 คน)

3. นักเรียนไม่สนใจเข้าร่วมกิจกรรม เพราะคิดว่ากิจกรรมนั้นเป็นกิจกรรมที่ ไม่ได้ให้คะแนน (33 คน)

4. เนื้อหาวิชาภาษาไทยนิมาก ไม่สามารถนำบทบาทสมมุตินามาประกอบการสอนได้ ครบถ้วนวิชา (36 คน)

5. การเรียนการสอนที่ใช้บทบาทสมมุติ เด็กขาดระเบียบวินัย ไม่เคร่งครัด เด็กส่งเสียงดังรบกวนห้องข้างเคียง (33 คน)

6. ครูไม่แจ้งเกล็งการวัดผลให้นักเรียนทราบ ครูไม่สามารถวัดผลได้ทั่วถึง (33 คน)

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับเกม

1. ครูควรอธิบายชี้แจงจุดมุ่งหมายของการใช้เกมแก่นักเรียนทุกครั้งที่มีการเล่น เกม (67 คน)

2. ครูควรเป็นผู้วางแผนร่วมกับนักเรียนในการคำนึงการใช้เกมทุกครั้ง (47 คน)

3. ครูควรกำหนดคะแนนในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักเรียน (42 คน)

4. ครูควรใช้เกณประกอบการสอนในเนื้อหาวิชาที่นักเรียนสามารถเข้าร่วมกิจกรรมได้ (44 คน)

5. ครูควรเลือกเกณที่มีความเหมาะสมสมกับเนื้อหาวิชาและเวลาในการเล่น (43 คน)

6. ครูควรแจ้งเกณฑ์ในการวัดผลและวิธีการวัดผลให้นักเรียนทราบ (33 คน)

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับบทบาทสมบูรณ์

1. ครูควรชี้แจงจุดมุ่งหมายและความสำคัญของการใช้บทบาทสมบูรณ์ (29 คน)

2. ครูควรจัดบทบาทสมบูรณ์ให้เหมาะสมกับบุคลิกลักษณะของนักเรียน การแสดงบทบาทสมบูรณ์ต้องมีการจัดเตรียมวางแผนล่วงหน้า เตรียมอุปกรณ์ สถานที่ (33 คน)

3. ครูควรกำหนดค่าคะแนนในการเข้าร่วมกิจกรรมทุกครั้ง (39 คน)

4. ครูควรใช้บทบาทสมบูรณ์เฉพาะในเนื้อหาวิชาวรรณคดี เพราะนักเรียนสามารถแสดงบทบาทตามตัวละครได้ (44 คน)

5. การเรียนการสอนที่ใช้บทบาทสมบูรณ์ ครูควรให้นักเรียนได้ทดลองปรึกษาหารือร่วมกันในการใช้บทบาทสมบูรณ์ (26 คน)

6. ครูควรแจ้งเกณฑ์ในการวัดผล ประเมินผล แก่นักเรียนทุกครั้ง (22 คน)

การสร้างและนำเสนองานโครงการที่ใช้เกณและบทบาทสมบูรณ์ในการสอนวิชาภาษาไทย ระดับนักเรียนศึกษาตอนต้น

จากการวิเคราะห์ข้อมูลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยได้สร้างโครงการที่ใช้เกณและบทบาทสมบูรณ์ขึ้น ชื่อ “เกณและบทบาทสมบูรณ์นี้จัดให้ตามที่กลุ่มตัวอย่างประชากรนี้ความเห็นสอดคล้องกันว่าเกณและบทบาทสมบูรณ์นี้การปฏิบัติตาม กับเกณและบทบาทสมบูรณ์ที่ผู้วิจัยเห็นว่ามีความสำคัญที่การสร้างเป็นโครงการซึ่งประกอบด้วย หลักการและเหตุผล วัตถุประสงค์ เนื้อหา กิจกรรมการสอน การประเมินผล แนวทางในการจัดกิจกรรม และผลที่คาดว่าจะได้รับ เป็นการสร้างโครงการเสร็จแล้ว ผู้วิจัยนำโครงการที่สร้างเสนอผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่าน เพื่อพิจารณาตรวจสอบแก้ไขเพื่อความถูกต้อง จากนั้นนำโครงการนำเสนอปรับปรุงอีกครั้งเพื่อนำเสนอต่อไป

อภิปรายผลการวิจัย

การอภิปรายผลการวิจัยเรื่อง การนำเสนองานโครงการที่ใช้เกณและบทบาทสมบูรณ์ในการสอนภาษาไทยระดับนักเรียนศึกษาตอนต้น ผู้วิจัยได้แยกอภิปรายตามหัวข้อดังต่อไปนี้

ค้านจุดมุ่งหมายของการใช้เกน

ครูและนักเรียนนิความเห็นสอดคล้องกันเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายของการใช้เกนว่า นิความเหนาะสนนา ก็อให้บรรยายาศในการเรียนการสอนดีขึ้น ชี้สอดคล้องกับความคิดเห็นของ สุจิต พeyer ขอบ และสายใจ อินทรัพรรย (2523: 250) ที่กล่าวว่า การเรียนการสอนภาษาไทยควรใช้สถานการณ์จำลองและเกน เพราะช่วยให้บรรยายาศในการเรียนการสอนดีขึ้น ส่วนนักเรียนนิความเห็นว่า จุดมุ่งหมายของการใช้เกนนิความเหนาะสนนา ก็อ ให้นักเรียนนิ ทักษะในการใช้ภาษา ค้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ชี้สอดคล้องกับแนวความคิดของอัจฉรา ชีวันธ (2526: 3) ที่กล่าวว่า กิจกรรม "การเล่น" ประกอบการสอนภาษาไทยนีสาระสำคัญและคุณประโยชน์คือช่วยส่งเสริมทักษะการใช้ภาษาค้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน

ค้านวิธีคำนิการใช้เกน

ครูและนักเรียนนิความเห็นสอดคล้องกันว่า วิธีคำนิการใช้เกนนิการปฏิบัตินาก็อ ครูผู้สอนวิชาภาษาไทยแจ้งวัตถุประสงค์และขั้นตอนในการคำนิการแก่นักเรียนทุกครั้ง ชี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ บุษกร แซ่บกัด (2531: 205) พบว่า การจัดกิจกรรมนั้น ครูผู้สอน จึงควรให้นักเรียนได้รับทราบจุดประสงค์ และวิธีในการจัดกิจกรรมทุกครั้ง และยังสอดคล้องกับแนวความคิดของ อัจฉรา ชีวันธ (2523: 4) กล่าวถึงวิธีการใช้เกนประกอบการสอนว่า ถ้าเป็นการเล่นใหม่ ๆ ครูต้องให้นักเรียนเข้าใจจุดมุ่งหมายและวิธีการเล่นอย่างชัดเจน และ ครูผู้สอนเห็นว่า การใช้เกนประกอบการสอนวิชาภาษาไทยหากเป็นอันดับแรก ก็อขึ้นสู่บุบทเรียน ชี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ อัญชลี สุคนธา (2527: 43) พบว่า ครูสามารถใช้เกนประกอบการสอนได้ทุกขั้นตอน ตั้งแต่ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน เพื่อเรียกร้องความสนใจหรือขั้นคำนิ การสอน หรือเป็นการสรุปบทเรียน เพื่อทบทวนความเข้าใจ ส่วนนักเรียนเห็นว่า การใช้เกนประกอบการสอนในขั้นคำนิการสอน ชี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ อัญชลี สุคนธา (2527: 43) พบว่า ครูสามารถใช้เกนประกอบการสอนได้ทุกขั้นตอน ตั้งแต่ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน เพื่อเรียกร้องความสนใจ หรือขั้นคำนิการสอน หรือเป็นการสรุปบทเรียน สำหรับสื่อคุปกรณ์ ที่ใช้มาก็อ เทปและเครื่องบันทึกเสียง ชี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ จรัญ เกษนสายชันน (2531: 91) พบว่า สื่อการสอนที่นำไปประกอบการสอนมาก็อ วิทยุ และเครื่องบันทึกเสียง

ส่วนนักเรียนเห็นว่าสื่อ-อุปกรณ์ที่ใช้มากคือกระดาษ ดินสอ ชิ้งสอดคล้องกับแนวความคิดของสุไร พงษ์ทองเจริญ (2525: 28) กล่าวถึงลักษณะของเกณการสอนที่ค่าว่าวิธีการใช้อุปกรณ์ที่สามารถประดิษฐ์ขึ้นเองได้ง่าย ๆ และตัดแปลงเป็นอุปกรณ์การสอนได้ เวลาที่ใช้ในการเล่นเกณครูเห็นว่ามีการปฏิบัติตามากคือ 5-10 นาที ชิ้งสอดคล้องกับแนวความคิดของ จำรัส น้อยแสงศรี (2520: 47-48) กล่าวว่า การสร้างบทเรียนให้เป็นเกณต่าง ๆ ควรใช้เวลาประมาณ 5-10 นาที ส่วนนักเรียนเห็นว่าเวลาที่ใช้ในการเล่นเกณคือ 5-10 นาที ที่เป็นเช่นนี้ เพราะนักเรียนนุ่งแต่จะเล่นเพื่อความสนุกสนานเพียงอย่างเดียว จึงคิดว่าเวลา 5-10 นาที น้อยเกินไป หันนี้ข้อนอยู่กับเกณแต่ละชนิดว่าจะใช้เวลาในการเล่นเท่าใด

ด้านการเข้าร่วมกิจกรรม

ครูและนักเรียนมีความเห็นสอดคล้องกันว่ามีการเข้าร่วมกิจกรรมน้อย ผู้วิจัยเห็นว่าที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะครูขาดความรู้ความเข้าใจในกิจกรรม นักเรียนไม่ให้ความสนใจและยังไม่เข้าใจในการจัดกิจกรรม นักเรียนเกิดความเบื่อหน่าย ชิ้งสอดคล้องกับงานวิจัยของสมลักษณ์ สุดทอง (2521: 94) พบว่าการเข้าร่วมกิจกรรมของนักเรียน ครูเห็นว่านักเรียนบางส่วนเบื่อหน่ายและหลีกเลี่ยงการเข้าร่วมกิจกรรม ส่วนข้อที่ครูและนักเรียนมีความเห็นสอดคล้องกันว่าการเข้าร่วมกิจกรรมมีการปฏิบัติตามากคือนักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเข้าร่วมกิจกรรม ชิ้งสอดคล้องกับแนวความคิดของ อัลคอร์ ชูเนิร์ท (Alcorn, Kinder, Schunert 1970: 408) ได้กล่าวถึงวิธีการจัดกิจกรรมว่าจะต้องเปิดโอกาสให้นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรม ชิ้งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ มงคลวรรณ หองสุข祚พัย (2517: 109) เกี่ยวกับการเลือกเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียน พบว่า นักเรียนเลือกเรียนภาษาไทยเพราะสนใจ

ด้านเนื้อหาวิชาภาษาไทย

ครูและนักเรียนมีความเห็นสอดคล้องกันว่าเนื้อหาวิชาภาษาไทยที่จะใช้เกนประกอบการสอนมีความเหมาะสมมากคือวิชาการใช้ภาษา ชิ้งได้แก่ การพูด การฟัง การอ่าน และการเขียน ชิ้งสอดคล้องกับแนวความคิดของอัจฉรา ชีวพันธ์ (2523: 4) กล่าวถึงสาระสำคัญและประโยชน์ของการนำเกนมาประกอบการสอนภาษาไทยว่าส่งเสริม ทักษะการใช้ภาษา ด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน

ค้านกิจกรรมการเรียนการสอน

การใช้เกนประกอบการสอนทักษะการพัง ครูและนักเรียนนิความเห็นสอดคล้องกันว่า การใช้เกนประกอบการสอนทักษะการพังนี้การปฏิบัติน้อย ที่เป็นเช่นนี้ผู้วิจัยเห็นว่าครูและนักเรียนต้องการฝึกทักษะทางด้านการพังให้นำมากที่สุด เพราะเป็นประโยชน์ที่จะนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของวินล ศรีสุวรรณ (2529: 106) พบว่า เนื้อหาวิชาภาษาไทยนิความยากง่ายเหมาะสมสนับสนุนวัยและสอดคล้องกับการทำเนินชีวิตประจำวันของผู้เรียนส่งเสริมทักษะการพัง การพูด การอ่าน การเขียน ข้อที่ครูเห็นว่าการนำเกนไปใช้ประกอบการสอนทักษะการพังที่นิการปฏิบัตินาก็คือเกนทำตามคำสั่ง ที่เป็นเช่นนี้ผู้วิจัยเห็นว่า ครูต้องการที่จะฝึกให้นักเรียนนิสามารถในการพังและปฏิบัติตามคำสั่งได้อย่างถูกต้อง ส่วนนักเรียนเห็นว่าเกนที่นำไปใช้ประกอบการสอนทักษะการพังที่นิการปฏิบัตินาก็คือเกนลงเพลนพัค ที่เป็นเช่นนี้ผู้วิจัยเห็นว่านักเรียนคงได้รับการฝึกทักษะด้านการพัง เช่นเดียวกัน ต่างกันอยู่ที่วิธีการเล่นเกนนั้นว่ามีวิธีการเล่นแตกต่างกัน ข้อที่ครูนิความเห็นว่ามีการปฏิบัตินาก็คือเกนลงเพลนพัค ที่เป็นเช่นนี้ผู้วิจัยเห็นว่าครูเห็นความสำคัญของการพังจึงต้องการใช้เกนฝึกทักษะการพังให้นำมากขึ้น ส่วนนักเรียนเห็นว่าได้รับการฝึกทักษะด้านการพังมากเพียงพอแล้ว

การใช้เกนประกอบการสอนทักษะการพูด ครูและนักเรียนนิความเห็นไม่สอดคล้องกัน ครูนิความเห็นว่าการใช้เกนประกอบการสอนทักษะการพูดนิการปฏิบัตินาก แต่นักเรียนเห็นว่ามีการปฏิบัติน้อย ที่เป็นเช่นนี้ผู้วิจัยเห็นว่า ครูได้ฝึกทักษะด้านการพูดให้แก่นักเรียนอย่างเพียงพอและสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ วินล ศรีสุวรรณ (2529: 106) พบว่าเนื้อหาวิชาภาษาไทยนิความยากง่ายเหมาะสมสนับสนุนวัยและสอดคล้องกับการทำเนินชีวิตประจำวันของผู้เรียนส่งเสริมทักษะการพัง การพูด การอ่าน และการเขียน แต่นักเรียนเห็นว่ามีการปฏิบัติน้อย ที่เป็นเช่นนี้ เพราะนักเรียนต้องการให้ครูฝึกทักษะการพูดให้แก่นักเรียนให้นำมากที่สุด ส่วนข้อที่ครูและนักเรียนนิความเห็นสอดคล้องกันคือเกนต่อคำพังเพย คำภาษาอิต สำนวน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ชุลี ชาลาลกิจ (2526:

56) พนว่ากิจกรรมที่จัดในระดับนากระดับนักเรียนเห็นว่ามีการปฏิบัติน้อยคือเกณฑ์ชั้นพูดตัว ร, ล, ว คำควบกล้ำ ที่เป็นเช่นนี้ผู้วิจัยเห็นว่า ครูได้ฝึกหัดภาษาพูดตัว ร, ล, ว คำควบกล้ำอย่างสม่ำเสมอทั้งร้อยแก้วและร้อยกรองแก่นักเรียนเป็นประจำ ส่วนนักเรียนเห็นว่าการฝึกพูดตัว ร, ล, ว คำควบกล้ำนี้ความสำคัญและมีประโยชน์มากนักเรียนจึงต้องการให้ครูฝึกหัดภาษาพูดตัว ร, ล, ว คำควบกล้ำเพิ่มขึ้นอีก ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ชุลี ชชาลาลิก (2526: 63) พนว่า กิจกรรมการพูดที่จัดในระดับนากระดับนักเรียนออกเสียง ร, ล, ว คำควบกล้ำ

การใช้เกณฑ์ประกอบการสอนหักษะการอ่าน ครูและนักเรียนนิยมความเห็นใจสอดคล้องกัน ครูนิยมความเห็นว่ามีการปฏิบัตินากระดับนักเรียนเห็นว่ามีการปฏิบัติน้อย ที่เป็นเช่นนี้ผู้วิจัยเห็นว่า ครูได้ฝึกหัดทางด้านการอ่านแก่นักเรียนอย่างเพียงพอทั้งการอ่านออกเสียง และอ่านในใจ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ วินล ศรีสุวรรณ (2529: 106) พนว่าเนื้อหาวิชาภาษาไทยนิยมความยากง่ายเหมาะสมกับวัยและสอดคล้องกับการดำเนินชีวิตประจำวันของผู้เรียน ส่งเสริมหาักษะการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน ส่วนนักเรียนเห็นว่ามีการปฏิบัติน้อย ที่เป็นเช่นนี้ เพราะนักเรียนต้องการให้ครูฝึกหัดภาษาอ่านให้นากยิ่งขึ้น ส่วนข้อที่ครูเห็นว่า การใช้เกณฑ์ประกอบการสอนหักษะการอ่านที่มีการปฏิบัตินากระดับนักเรียน เกณฑ์ชั้นอ่านตัว ร, ล, ว คำควบกล้ำ ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ ชุลี ชชาลาลิก (2526: 63) พนว่ากิจกรรมการพูดที่จัดในระดับนากระดับนักเรียนออกเสียงตัว ร, ล, ว คำควบกล้ำ ข้อที่นักเรียนเห็นว่าการใช้เกณฑ์ประกอบการสอนหักษะการอ่านที่มีการปฏิบัตินากระดับนักเรียน เกณฑ์ผันเสียงวรรณยุกต์ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สมพล ฐานบูชา (2524: 80) พนว่านักเรียนที่เรียนด้วยการใช้เกณฑ์และเพลงประกอบการสอนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความสนใจ และความคงทนในการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยการสอนปกติ ส่วนเกณฑ์ที่ครูเห็นว่ามีการปฏิบัตินากระดับนักเรียน คำควบกล้ำ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ชุลี ชชาลาลิก (2526: 63) พนว่ากิจกรรมการพูดที่จัดในระดับนากระดับนักเรียนออกเสียงตัว ร, ล คำควบกล้ำ ส่วนนักเรียนเห็นว่ามีการปฏิบัติน้อยคือ เกณฑ์ชั้นอ่านตัว ร, ล, ว คำควบกล้ำ ที่เป็นเช่นนี้ เพราะการอ่านออกเสียงเป็นเรื่องสำคัญ จึงต้องการให้ครูนำเกณฑ์ชั้นอ่านตัว ร, ล, ว คำควบกล้ำมาฝึกหัดภาษาอ่านให้นากยิ่งขึ้น

การใช้เกณฑ์ประกอบการสอนทักษะการเขียน ครูและนักเรียนนิควนเห็นในสอดคล้องกัน คือครูนิควนเห็นว่ามีการปฏิบัติตาม แต่นักเรียนเห็นว่ามีการปฏิบัติน้อย ที่เป็นเช่นนี้ผู้วจัยเห็นว่าครูได้ฝึกทักษะการเขียนประเภทต่าง ๆ แก่นักเรียนอย่างสนับสนุนเพื่อเพิ่มภาระการเขียนนี้ประโยชน์ที่จะนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้เป็นอย่างดี ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ วินล ศรีสุวรรณ (2529: 106) พบว่าเนื้อหาวิชาภาษาไทยนิควนยกง่ายเหนาะสนกับวัยและสอดคล้องกับชีวิตประจำวันของผู้เรียน ส่งเสริมทักษะการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน ส่วนนักเรียนเห็นว่ามีการปฏิบัติน้อย ที่เป็นเช่นนี้ เพราะนักเรียนต้องการให้ครูฝึกทักษะการเขียนประเภทต่าง ๆ ให้นำกยิ่งขึ้น ส่วนข้อที่ครูและนักเรียนนิควนเห็นสอดคล้องกันว่ามีการปฏิบัติตามคือเกณฑ์ชั้นต่อคำพังเพย คำภาษาอิต และสำนวน ซึ่งตรงกับผลการวิจัยของ บุษกร แซ่บภักดี (2531: 200) พบว่ากิจกรรมการเขียนที่มีการปฏิบัติตามคือ การต่อคำพังเพย สำนวน สุภาษิตให้ถูกต้อง ส่วนเกณฑ์ที่ครูเห็นว่ามีการปฏิบัติตามแต่นักเรียนเห็นว่ามีการปฏิบัติน้อยคือเกณฑ์เรียงประโยชน์ ที่เป็นเช่นนี้ผู้วจัยเห็นว่าครูได้ฝึกทักษะการเขียนประเภทต่าง ๆ โดยใช้เกณฑ์ประกอบการสอนการเขียนอย่างสนับสนุน เพื่อเพิ่มภาระการเขียนนี้ให้ครูจัดเกณฑ์ประกอบการสอนทักษะการเขียนเพิ่มขึ้น

การใช้เกนในการสอนหลักภาษา ครูและนักเรียนมีความเห็นในสอดคล้องกันคือครู
มีความเห็นว่าการปฏิบัตินักเรียนเห็นว่าการปฏิบัติน้อย ที่เป็นเช่นนี้ผู้วิจัยเห็นว่า ครู
เห็นว่าเนื้อหาวิชาหลักภาษาเป็นวิชาที่เข้าใจยาก เนื้อหาวิชาซ้ำซ้อน ทำให้นักเรียนเกิดความ
เบื่อหน่าย ครูจึงคิดหาเทคนิคการสอนที่ช่วยให้นักเรียนเกิดความสนุก-
สนานและเพื่อให้บรรยายภาษาในการเรียนการสอนดีขึ้น จึงสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สมพล
ธัญญา (2524: 80) พบว่า ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาหลักภาษาไทย ด้วยการสอนแบบ
บรรยายโดยการใช้เกน ไม่ใช้เกนและเพลงประกอบการสอนเรื่องไตรยางค์ อักษรควบ
วรรณยุกต์ คำเป็นคำตาย พบว่านักเรียนที่เรียนด้วยการใช้เกนและเพลงประกอบการสอน
มีผลสัมฤทธิ์สูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยการสอนปกติ จึงสอดคล้องกับผลการวิจัยของ นานพ
ศรีเทียน (2527: 39) พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหลักภาษาไทยเรื่องคำราชาศัพท์
ของนักเรียนห้ามชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยการใช้เกนและสอนแบบ

ธรรมชาตแตกต่างกัน และยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ อัญชลี สุคนธา (2527: 42) พบว่า การเรียนวิชาหลักภาษาไทยโดยใช้เกนประกอบการสอนกับการสอนแบบธรรมชาติ กลุ่มทดลอง นี่ผลสัมฤทธิ์สูงกว่ากลุ่มควบคุม ส่วนนักเรียนเห็นว่าการนำเกนมาประกอบการสอนวิชาหลักภาษา นิการปฏิบัติน้อย ที่เป็นเช่นนี้ผู้วิจัยเห็นว่านักเรียนเห็นความสำคัญของวิชาหลักภาษา เพราะจะ เป็นพื้นฐานในการศึกษาวิชาการแขนงต่าง ๆ ต่อไปนักเรียนจึงมีความต้องการที่จะให้ครูฯ เกนมาประกอบการสอนวิชาหลักภาษาให้นำมากยิ่งขึ้นเพื่อบรรยายภาพในการสอนดีขึ้น ส่วนนักเรียน เห็นว่าเกนที่ใช้ประกอบการสอนหลักภาษาที่มีการปฏิบัติตามาก็ เกนคำเป็นคำตาย ซึ่งสอดคล้อง กับผลการวิจัยของสนพล ถูปูชา (2524: 80) พบว่าการสอนหลักภาษาด้วยเกนและเพลงนี่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ส่วนเกนที่ครูเห็นว่ามีการปฏิบัติตามาก คือเกนอักษรควบอักษรนำ ซึ่ง สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สนพล ถูปูชา (2524: 80) พบว่าการสอนหลักภาษาด้วยเกน และเพลงนี่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ส่วนนักเรียนเห็นว่ามีการปฏิบัติน้อย ที่เป็นเช่นนี้ผู้วิจัย เห็นว่านักเรียนเห็นความสำคัญของอักษรควบอักษรนำ เพราะมีความสำคัญในการฝึกหัดซะทาง ด้านภาษา นักเรียนจึงมีความต้องการให้ครูนำเกนอักษรควบอักษรนำมาประกอบการเรียน หลักภาษาให้นำมากขึ้น

การใช้เกนในการสอนวิชาวรรณคดี ครูและนักเรียนมีความเห็นสอดคล้องกันว่าการ ใช้เกนในการสอนวรรณคดีมีการปฏิบัติน้อย ที่เป็นเช่นนี้ผู้วิจัยเห็นว่า เนื้หาวิชาวรรณคดี ประกอบด้วยร้อยแก้ว ร้อยกรอง นิพนิษาย นวนิษาย เรื่องสั้น บทกวาน บทละครฯลฯ ซึ่ง นับว่ามีความสำคัญเพื่อให้นักเรียนเห็นคุณค่าของวรรณคดีครูควรที่จะจัดกิจกรรมนาประกอบ การสอนวิชาวรรณคดีเพื่อที่นักเรียนจะได้เกิดความชำนาญซึ่งและเห็นประโยชน์ของวรรณคดี และ เพื่อให้บรรยายภาพในการเรียนการสอนดีขึ้นและนักเรียนได้นิสั่นร่วมในการเรียนการสอน ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของ สุจิตร เพียรชอบ และสายใจ อินทรัตนพรรย (2523: 163) ที่กล่าวว่า การสอนวรรณคดีนั้นครูควรจัดกิจกรรมหลาย ๆ ชนิด เช่น การทำယักกฎหมายหรือ ปริศนาในวรรณคดี ส่วนข้อที่ครูและนักเรียนมีความเห็นสอดคล้องกันว่าเกนที่ใช้ในการสอน วรรณคดีที่มีการปฏิบัติตามากคือเกนไทยซึ่งตัวละครในวรรณคดี ที่เป็นเช่นนี้ผู้วิจัยเห็นว่าครูต้อง การที่จะให้นักเรียนเกิดความสนุกสนานในบทเรียนและเพื่อเป็นการทำทวนความรู้ของนักเรียน และเพื่อให้นักเรียนได้รู้จักตัวละครสำคัญ ๆ ในวรรณคดีซึ่งนักเรียนจะลืมซื้อตัวละคร

สำคัญในวรรณคดี ส่วนเกนที่ครูเห็นว่ามีการปฏิบัตินาก แต่นักเรียนเห็นว่ามีการปฏิบัติน้อยคือ เกนจับคู่ตัวละคร ที่เป็นเข่นนี้ผู้วิจัยเห็นว่า ครูได้ใช้เกนจับคู่ตัวละครเพื่อฝึกหักษะด้านต่าง ๆ แก่นักเรียนอย่างเพียงพอ ส่วนนักเรียนเห็นว่าเกนจับคู่ตัวกรณีความสำคัญจึงมีความต้องการ ที่จะให้ครูจัดทำเกนจับคู่ตัวละครในวรรณคดีประกอบการสอนวรรณคดีให้น่าสนใจขึ้น

ความหมายของเกนที่นำมาระบบทรรสนักเรียนนี้ ความเห็นไม่สอดคล้องกันคือครูนี้ความเห็นว่าหมายความน้อยแต่นักเรียนเห็นว่าหมายความมาก ที่เป็นเข่นนี้ผู้วิจัยเห็นว่าการนำเกนมาประกอบการสอนหักษะการพังอาจทำให้เสียเวลา ซึ่ง เวลาเรียนภาษาไทยนี้เพียง 4 คาบต่อสัปดาห์ ส่วนนักเรียนนี้ความเห็นว่าเกนที่นำมาระบบทรรสนักเรียนนี้ความหมายน้อย ที่เป็นเข่นนี้ผู้วิจัยเห็นว่านักเรียนเห็นว่าเกนที่ครูนำฝึกหักษะ การพังนี้ความหมายมากแล้วหรือภาษาไทยและเวลาในการเรียน และข้อที่ครูและ นักเรียนนี้ความเห็นสอดคล้องกันว่าเกนที่ฝึกหักษะการพังนี้ความหมายมากคือ เกนทำตาม คำสั่ง ที่เป็นเข่นนี้ผู้วิจัยเห็นว่าเกนทำตามคำสั่งฝึกหักษะการใช้ภาษาได้เป็นอย่างดี ส่วนเกน ที่ครูและนักเรียนเห็นว่ามีความหมายน้อยคือเกนลงเพลนพั๊ด ที่เป็นเข่นนี้ผู้วิจัยและนักเรียน เห็นตรงกันว่ามีความหมายน้อยและครูไม่ได้นำมาฝึกหักษะการพังแก่เด็ก ซึ่งอาจเป็นเพราะ ครูไม่ทราบวิธีการเล่น เกนไม่เหมาะสมกับวัยของนักเรียน

ความหมายของเกนที่นำมาระบบทรรสนักเรียนนี้ ความเห็นสอดคล้องกันว่าเกนที่นำมาระบบทรรสนักเรียนนี้คือช่วง (2523: 3) กล่าวว่า กิจกรรมการเล่น ประกอบการสอนภาษาไทยนี้สาระสำคัญและคุณประโยชน์ คือช่วยส่งเสริมหักษะการใช้ภาษา ทักษะการพัง การพูด การอ่าน และการเขียน ข้อที่ครูนี้ความเห็นว่าเกนหมายความที่จะนำ มาสอนหักษะการพูดมากคือเกนแข็งขันพูดตัว ร, ล, ว คำควบกล้ำ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัย ของชุลี ชخارลกิจ (2526: 63) พนว่ากิจกรรมการพูดที่จัดในระดับมากคือ ฝึกออกเสียงตัว ร, ล, คำควบกล้ำ ส่วนนักเรียนเห็นว่าเกนที่หมายความที่นำมาระบบทรรสนักเรียนนี้คือเกน คำพังเพยคำภาษิต สำนวน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของชุลี ชخارลกิจ (2526: 65) พนว่ากิจกรรมที่จัดมากคือการแข่งขันต่อคำพังเพย และสุภาษิต ส่วนเกนที่ครูและนักเรียน เห็นว่าหมายความน้อยคือเกนกระชับ ที่เป็นเข่นนี้ผู้วิจัยเห็นว่าเกนกระชับนี้จุดมุ่งหมายให้นักเรียน

นีทักษะการฟังมากกว่าทักษะการพูด

ความเหนาส่วนของเกนที่น้ำมานะก่อนการสอนทักษะการอ่าน ครูและนักเรียนนี ความเห็นสอดคล้องกันว่า เกนที่น้ำมานะก่อนการสอนทักษะการอ่านนีความเหนาส่วนมาก ซึ่ง สอดคล้องกับแนวความคิดของอัจฉรา ชีวพันธ์ (2523: 3) กล่าวว่า "การเล่น" ประกอบ การสอนภาษาไทยนีสาระสำคัญและคุณประโยชน์คือช่วยส่งเสริมทักษะการใช้ภาษาด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ส่วนข้อที่ครูนีความเห็นว่า เกนที่เนาส่วนจะนำส่วนทักษะ การพูดคือ เกนแข่งขันพูดตัว ร,ล,ว คำควบกล้ำ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของชูลี ชชาลาภิ (2526: 63) พนว่ากิจกรรมการพูดที่จัดในระดับมากคือฝึกออกเสียงตัว ร,ล คำควบกล้ำ ส่วน เกนที่ครูและนักเรียนเห็นว่า นีความเหนาส่วนน้อยคือ เกนแข่งขันตอบปลา ที่เป็นเช่นนี้ผู้วิจัยเห็น ว่า เกนแข่งขันตอบปลา มีจุดมุ่งหมาย วิธีการเล่นเนาส่วนทรัพเด็จในระดับประถมศึกษานากกว่า เด็กระดับน้อยศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของวินลศิริ ร่วนสุข (2522: 68) กล่าวว่า การใช้เกนประกอบการสอนว่าต้องเลือกเกนให้เนาส่วนกับวัย เวลา สถานที่ และความสนใจ ของผู้เล่น

ความเหนาส่วนของเกนที่น้ำมานะก่อนการสอนทักษะการเขียน ครูและนักเรียนนี ความเห็นสอดคล้องกันว่า เกนที่น้ำมานะก่อนการสอนการเขียนนีความเหนาส่วนมาก ซึ่ง สอดคล้องกับแนวความคิดของอัจฉรา ชีวพันธ์ (2523: 3) กล่าวว่า กิจกรรม "การเล่น" ประกอบการสอนภาษาไทยนีสาระสำคัญและคุณประโยชน์คือช่วยส่งเสริมทักษะการใช้ภาษาด้าน การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ข้อที่ครูและนักเรียนนีความเห็นสอดคล้องกันว่า เกน ที่น้ำมานะก่อนการสอนทักษะการเขียนนีความเหนาส่วนมากคือ เกนแข่งขัน ต่อคำพังเพย คำภาษิต สำนวน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของชูลี ชชาลาภิ (2526: 65) พนว่าการ แข่งขันต่อเตินคำพังเพยและสุภาษิตเป็นกิจกรรมที่จัดได้สนุกสนานและเป็นกิจกรรมที่ฝึกทักษะ การเขียนด้วย และสอดคล้องกับผลการวิจัยของบุญกร แข่นภักดี (2531: 92) กิจกรรมที่จัด มากคือ ต่อคำพังเพย สำนวน สุภาษิต ให้ถูกต้อง ส่วนเกนที่ครูและนักเรียนเห็นว่า นีความ เนาส่วนน้อยคือ เกนแข่งขันต่อภาพ ที่เป็นเช่นนี้ผู้วิจัยเห็นว่า ครูควรนำเกนแข่งขันต่อภาพทาง โทรทัศน์มาประยุกต์ใช้กับวิธีการสอนของครูซึ่งจะทำให้เกิดประโยชน์ต่อการเรียนรู้ของเด็ก

ความเหนาสของเกนที่น่ามาระกอบการสอนวิชาหลักภาษา ครูและนักเรียนนี้ ความเห็นสอดคล้องกันว่ามีความเหนาสมาก ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของสมพล ฐูปบุชา (2524: 80) พนว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่เรียนโดยใช้เกนและเพลงกับการสอนแบบธรรมดานมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน และยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของอัญชลี สุคนธา (2527: 42) พนว่าการสอนโดยใช้เกนมาระกอบการสอนวิชาหลักภาษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกับการเรียนหลักภาษาโดยไม่ใช้เกนมาระกอบการสอน ส่วนข้อที่ครูนี้ความเห็นว่าเกนที่เหนาสที่จะน่าสอนวิชาหลักภาษาคือเกนลักษณะ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของสมพล ฐูปบุชา (2524: 149) พนว่าเกนลักษณะใช้ประกอบการสอนเรื่องคำนามได้ผลดี ส่วนเกนที่ครูและนักเรียนเห็นว่ามีความเหนาสน้อยคือเกนโออาพาสนุก ที่เป็นเช่นนี้ผู้วิจัยเห็นว่า เกนโออาพาสนุกเหนาสสำหรับเด็กระดับประถมศึกษานากกว่าเด็กระดับนธยนศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของวินลบริ ร่วมสุข (2522: 68) กล่าวว่าการใช้เกนมาระกอบการสอนภาษาไทย ต้องเลือกให้เหนาสกับวัย เวลา สถานที่ และความสนใจของผู้เรียน

ความเหนาสของเกนที่น่ามาระกอบการสอนวรรณคดี ครูและนักเรียนนี้ความเห็นในสอดคล้องกันคือครูเห็นว่ามีความเหนาสน้อยแต่นักเรียนเห็นว่ามีความเหนาสมาก ที่เป็นเช่นนี้ผู้วิจัยเห็นว่าครูต้องการที่จะใช้เกนมาระกอบการสอนในเนื้อหาวรรณคดีให้นากยิ่งขึ้น และช่วยให้บรรยายภาษาในการเรียนดีขึ้น และผู้เรียนเกิดความสนุกสนานเกิดความรู้ความเข้าใจอย่างแท้จริง ส่วนนักเรียนเห็นว่ามีความเหนาสมาก สอดคล้องกับแนวความคิดของสุจิตร เพียรชอบ และสายใจ อินทรัพรอย (2522: 251) กล่าวว่าการใช้สถานการณ์จำลองและเกนการเล่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการเรียนวรรณคดีนั้นจะช่วยให้นักเรียนได้มีส่วนร่วม นี้ความเข้าใจ และช่วยในการสร้างความเข้าใจ ซึ่งในวรรณคดียิ่งขึ้น ส่วนข้อที่ครูและนักเรียนนี้ความเห็นสอดคล้องกันว่าเกนที่นี่ความเหนาสที่น่ามาระกอบการสอนวรรณคดีมากคือ เกนไทยชื่อตัวละครในวรรณคดี ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็น เพราะต้องการที่จะบทหวานเนื้อหาวิชาที่เรียน โดยใช้เกนเป็นกิจกรรมบทหวาน

การวัดผลประเมินผลการใช้เกน ครูและนักเรียนนี้ความเห็นสอดคล้องกันว่าการวัดและประเมินผลการใช้เกนนี้การปฏิบัติมาก ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของสมลักษณ์ สุก่อน (2521: 95) พนว่าการประเมินผลนี้การประเมินผลทุกรัง ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ

ระวีวรรณ สารกิจาริน (2529: 100) พบว่าการสอนวิชาวิธีสอนภาษาไทยในวิทยาลัยครุนีการปฏิบัติในการประเมินผลงานและยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของสุนาลี เดียรทอง (2531: 138) พบว่าครุภาษาไทยที่สอนวิชาเลือกมีการวัดและประเมินผลงาน ข้อที่ครุและนักเรียนเห็นสอดคล้องกันว่าการวัดและประเมินผลการใช้เกณฑ์ในการปฏิบัติมากคือครุจากผลงานที่นักเรียนปฏิบัติ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของสมลักษณ์ สุกหอม (2521: 95) พบว่าการประเมินผล ประเมินผลทุกครั้งที่มีการจัดกิจกรรม วิธีประเมินผลส่วนใหญ่คือครุสังเกตจากการเข้าร่วมกิจกรรมและถูจากผลงานที่นักเรียนปฏิบัติ

บทบาทสมมุติ

ด้านจุគุ่งหมายของการใช้บทบาทสมมุติ

ครุและนักเรียนมีความเห็นสอดคล้องกันว่าจุគุ่งหมายของการใช้บทบาทสมมุตินี้ ความเหมาะสมสมนาคัญซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของวินลอร์ตัน ชัยสิทธิ (2521: 66) พบว่า การเรียนที่ใช้วิธีแสดงบทบาทสมมุติ นักเรียนมีความสนใจและกระตือรือร้นในการเรียนมาก ครุมีความเห็นว่าจุគุ่งหมายของการใช้บทบาทสมมุติที่มีความเหมาะสมสมนาคัญ เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีความคิดสร้างสรรค์ ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของศิริกาญจน์ โภสุนทร (2522: 10) กล่าวว่า "นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการใช้บทบาทสมมุติช่วยฝึกนักเรียนให้มีความคิดสร้างสรรค์ ส่วนนักเรียนมีความเห็นว่าจุគุ่งหมายของการใช้บทบาทสมมุติที่มีความเหมาะสมสมนาคัญเพื่อให้นักเรียนกล้าแสดงออก ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของสุจิตรา บัวคำภา (2526: 53) พบว่าการสอนด้วยการใช้การแสดงบทบาทสมมุติทำให้เด็กมีความกระตือรือร้นต่อการเรียนและกล้าแสดงออกมากขึ้น"

วิธีดำเนินการใช้บทบาทสมมุติ

ครุและนักเรียนมีความเห็นสอดคล้องกันว่าวิธีดำเนินการใช้บทบาทสมมุตินี้การปฏิบัติมากคือครุผู้สอนวิชาภาษาไทยแจ้งจุគุ่งประสงค์และขั้นตอนในการดำเนินการแก่นักเรียนทุกครั้งที่ใช้บทบาทสมมุติ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของบุษกร แย่เมฆตี (2531: 205) พบว่าการจัดกิจกรรมนั้นครุผู้สอนเจึงควรให้นักเรียนได้รับทราบจุគุ่งประสงค์และวิธีการใช้กิจกรรมทุกครั้ง และเพื่อนักเรียนจะได้เข้าใจว่าจะต้องทำอะไรบ้าง ข้อที่ครุผู้สอนเห็นว่าบทบาทสมมุตินั้นมา

ประกอบการสอนนักคือ ขั้นสรุปบทเรียน ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของศิริกาญจน์ โกสุนธ์ (2522: 12) กล่าวว่าการแสดงบทบาทสมมุติในห้องเรียนขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของครูว่าจะใช้ในขั้นนำเข้าสู่บทเรียน ส่วนนักเรียนเห็นว่าการใช้บทบาทสมมุติในการสอนภาษาไทยนากในขั้นดำเนินการสอน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของวิรช วงศินันท์วัฒนา (2529: 46) พบว่า นักเรียนนิความสนใจ กระตือรือร้น และมีความสนุกสนานมาก ทั้งนี้ เพราะผู้เรียนได้มีโอกาสแสดงออกทั้งทางความรู้ ความคิด ความรู้สึก ตลอดจนทัศนคติที่มีต่อสถานการณ์ที่สมมุติขึ้น สำหรับสื่อและอุปกรณ์ที่ครูใช้ในบทบาทสมมุตินากคือเทพและเครื่องบันทึกเสียง ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของจรัญ เกษมสายชันน์ (2531: 91) พบว่าสื่อการสอนที่นำมาใช้ประกอบการสอนนักคือ วิทยุและเครื่องบันทึกเสียง ส่วนนักเรียนเห็นว่าสื่อและอุปกรณ์ที่ใช้นักคือ รูปภาพ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของจิตตินิภา ภักดีชุมพล (2516: 135) พบว่าอุปกรณ์ที่ใช้ในกิจกรรมส่วนใหญ่ได้แก่สิ่งของ ภาพ และแผ่นเสียง ส่วนเวลาที่ใช้ในการแสดงบทบาทสมมุติที่ครูและนักเรียนเห็นสอดคล้องกันคือเวลา 10–15 นาที ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของศิริกาญจน์ โกสุนธ์ (2522: 12) กล่าวว่าการใช้บทบาทสมมุติในห้องเรียนแต่ละครั้งควรใช้เวลาในการแสดงไม่ต่ำกว่า 10 นาที และไม่ควรนานเกินกว่า 20 นาที

การเข้าร่วมกิจกรรม

ครูและนักเรียนนิความเห็นสอดคล้องกันว่ามีการเข้าร่วมกิจกรรมน้อย ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของสมลักษณ์ สุค Holden (2521: 94) พบว่าการเข้าร่วมกิจกรรมของนักเรียน อาจารย์เห็นว่านักเรียนบางส่วนเบื่อหน่ายและหลีกเลี่ยงการเข้าร่วมกิจกรรม ส่วนข้อที่ครูและนักเรียนนิความเห็นสอดคล้องกันว่าการเข้าร่วมกิจกรรมนีการปฏิบัตินากคือนักเรียนนิความกระตือรือร้นในการเข้าร่วมกิจกรรม ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของอลคอร์ คินเดอร์ ชูเนิร์ท (Alcorn, Kinder, Schunert, 1970: 408) ได้กล่าวถึงวิธีการจัดกิจกรรม ว่าต้องเปิดโอกาสให้นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรม ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของนงคลวรรณ ทองสุข祚ทัย (2517: 109) เกี่ยวกับการเลือกวิชาภาษาไทยของนักเรียน พบว่านักเรียนเลือกเรียนภาษาไทยเพราะสนใจ

ค้านเนื้อหาวิชาภาษาไทย

ครูและนักเรียนนิความเห็นสอดคล้องกันว่าเนื้อหาวิชาภาษาไทยที่ใช้บทบาทสมมุตินิความเหนาะสมมากคือวรรณคดี สอดคล้องกับแนวความคิดของสุจริต เพียรชุม และสายใจอินทรัพรอย (2523: 160) กล่าวว่าการสอนวรรณคดีโดยการแสดงหรือการละเล่นเป็นวิธีการที่ได้ผลดีวิธีหนึ่ง เพราะนอกจากบรรยายการเรียนดี ผู้เรียนเกิดความสนุกสนานแล้วยังเกิดการเรียนรู้อย่างแท้จริงด้วย และสอดคล้องกับผลการวิจัยของอนรา ปฐภูมิโภุรัณ (2522: 146-147) พบว่าการสอนแบบละครแสดงบทบาทนิคุณค่าในการจัดประสบการณ์การเรียนทางตรง และใกล้เคียงกับความเป็นจริงมากที่สุด ทำให้เด็กกล้าแสดงออกและนิความเชื่อมั่นในตนเองมากขึ้น ส่วนนักเรียนนิความเห็นว่าเนื้อหาวิชาภาษาไทยที่เหนาะสมแก่การใช้บทบาทสมมุติคือ วิชาการใช้ภาษา ได้แก่ การพูด การอ่าน การเขียน ซึ่งสอดคล้องกับผลวิจัยของวินลศรีสุวรรณ (2529: 106) ที่พบว่าเนื้อหาวิชาภาษาไทยนิความยากง่ายเหนาะสมกับวัยและสอดคล้องกับการดำเนินชีวิตประจำวันของผู้เรียน ส่งเสริมทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน

ค้านกิจกรรมการเรียนการสอน

การใช้บทบาทสมมุติประกอบการสอนทักษะการฟัง ครูและนักเรียนนิความเห็น สอดคล้องกันว่าการนำบทบาทสมมุติไปประกอบการสอนทักษะการฟังนิการปฏิบัติน้อย ซึ่งไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยของจรัญ เกษมสายชนน์ (2531: 68) พบว่ามีการนำวิธีสอนไปใช้ในการสอนภาษาไทยมากคือวิธีการแสดงบทบาทสมมุติ ส่วนข้อที่ครูเห็นว่าการนำบทบาทสมมุติไปใช้ประกอบการสอนทักษะการฟังที่มีการปฏิบัติมากคือครูจัดบทบาทสมมุติให้นักเรียนเป็นชาวบ้านฟังข่าวจากสถานีวิทยุเพื่อจับใจความสำคัญ ซึ่งใกล้เคียงกับแนวความคิดของวินลศรีร่วมสุข (2522: 84) ที่กล่าวว่ากิจกรรมเสนอแนะในการสอนทักษะการฟังคือให้นักเรียนฟังข่าววิทยุหรือเทปบันทึกเสียงที่ครูเตรียมมาแล้วย่อข่าวนั้น ๆ ส่วนนักเรียนเห็นว่ามีการปฏิบัติน้อย ที่เป็นเช่นนี้ผู้วิจัยเห็นว่านักเรียนเห็นความสำคัญของการฟังมาก นักเรียนจึงนิความต้องการให้ครูจัดบทบาทสมมุติเพื่อทักษะการฟังให้มากขึ้น

การใช้บทบาทสมมุติประกอบการสอนทักษะการพูด ครูและนักเรียนนิความคิดเห็นในสอดคล้องกัน ครูนิความเห็นว่ามีการนำบทบาทสมมุตินามาประกอบการสอนทักษะการฟังมากซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของจรัญ เกษณสายชนน์ (2531: 68) พบว่ามีการนำวิธีสอนไปใช้ในการสอนภาษาไทยมากคือวิธีการแสดงงบทบาทสมมุติ แต่นักเรียนเห็นว่ามีการปฏิบัติน้อยที่เป็นเช่นนี้ผู้วิจัยเห็นว่านักเรียนต้องการให้ครูฝึกทักษะการพูดให้แก่นักเรียนให้นากกว่าที่ปฏิบัติอยู่ ส่วนข้อที่ครูเห็นว่าการนำบทบาทสมมุตินามาประกอบการสอนทักษะการพูดที่นิการปฏิบัตินากคือครูจับบทบาทสมมุติให้นักเรียนเป็นนักงานขายของโฆษณาลินค้า ซึ่งใกล้เคียงกับผลการวิจัยของลงโลย เจริญวงศ์ (2528: 56) พบว่ากิจกรรมการพูดที่นิประโยชน์นากคือ ฝึกพูดโฆษณาฝึกพูดโทรศัพท์ แต่นักเรียนเห็นว่ามีการปฏิบัติน้อย ที่เป็นเช่นนี้ผู้วิจัยเห็นว่านักเรียนเห็นความสำคัญของการฝึกพูดโฆษณาเพราสารานำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ นักเรียนจึงนิความต้องการให้ครูจับบทบาทสมมุติเพื่อฝึกทักษะการพูดให้นากยิ่งขึ้น

การใช้บทบาทสมมุติประกอบการสอนทักษะการอ่าน ครูและนักเรียนนิความเห็นสอดคล้องกันว่ามีการปฏิบัติน้อยซึ่งในสอดคล้องกับผลการวิจัยของจรัญ เกษณสายชนน์ (2531: 68) พบว่ามีการนำวิธีสอนไปใช้ในการสอนภาษาไทยมากคือวิธีการแสดงงบทบาทสมมุติ ส่วนข้อที่ครูเห็นว่ามีการปฏิบัตินากคือให้นักเรียนเป็นนักอ่านข่าวประจำสถานีโทรทัศน์ ซึ่งใกล้เคียงกับแนวความคิดของวินลิลิริ ร่วมสุข (2522: 93) กล่าวถึงกิจกรรมการอ่านออกเสียงว่าฝึกให้นักเรียนอ่านข่าวท่านองเป็นโฆษณาวิทยุ และโทรทัศน์ ส่วนนักเรียนเห็นว่ามีการปฏิบัติน้อย ที่เป็นเช่นนี้ผู้วิจัยเห็นว่านักเรียนเห็นความสำคัญของการอ่านจึงนิความต้องการให้ครูฝึกทักษะการอ่านให้นากขึ้นเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน

การใช้บทบาทสมมุติประกอบการสอนทักษะการเขียน ครูและนักเรียนนิความเห็นในสอดคล้องกัน ครูนิความเห็นว่ามีการปฏิบัตินาก ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของจรัญ เกษณสายชนน์ (2531: 68) พบว่ามีการนำวิธีสอนไปใช้ในการสอนภาษาไทยมากคือวิธีการแสดงงบทบาทสมมุติ แต่นักเรียนเห็นว่ามีการปฏิบัติน้อย ที่เป็นเช่นนี้ผู้วิจัยเห็นว่านักเรียนเห็นความสำคัญของการเขียนว่ามีการปฏิบัตินากคือครูจับบทบาทสมมุติให้นักเรียนเป็นบุคคลทัวไปเขียนคำขวัญ ในวันพ่อ วันแม่ วันครู วันเด็ก ซึ่งใกล้เคียงกับผล

การวิจัยของบุษกร แซ่นภักดี (2531: 86) พบว่า กิจกรรมการเขียนที่มีการจัดนาอกคือการประมวลเขียนคำข่าวดูหรือคำโฆษณา ส่วนข้อที่ครูเห็นว่ามีการปฏิบัตินักเรียนครูจับบทสนนุติให้นักเรียนเป็นตัวแทนขายสินค้าและเขียนจดหมายธุรกิจเพื่อติดต่อซื้อขาย ที่เป็นเช่นนี้ผู้วิจัยเห็นว่าครูได้จับบทสนนุติให้แก่นักเรียนในเรื่องการเขียนจดหมายธุรกิจอย่างเพียงพอแล้ว แต่นักเรียนเห็นว่ามีการปฏิบัติน้อย เพราะนักเรียนต้องการให้ครูจับบทสนนุติในการเป็นตัวแทนขายสินค้าเพื่อฝึกทักษะการเขียน เพราะการเขียนจดหมายเป็นเครื่องมือสื่อสารที่ดีที่สุด นักเรียนจึงมีความต้องการให้ครูจัดให้มากขึ้น

การใช้บทสนนุติประกอบการสอนวิชาหลักภาษา ครูและนักเรียนมีความเห็นสอดคล้องกันว่าการนำบทสนนุตินามาประกอบการสอนวิชาหลักภาษาที่มีการปฏิบัติน้อย ซึ่งไม่สอดคล้องกันว่าการนำบทสนนุตินามาประกอบการสอนวิชาหลักภาษาที่มีการปฏิบัติน้อย ซึ่งไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยของจรัญ เกษมสายชันน์ (2531: 68) พบว่ามีการนำวิธีสอนไปใช้ในการสอนภาษาไทยมากคือวิธีการแสดงบทสนนุติ ที่เป็นเช่นนี้ผู้วิจัยเห็นว่าอาจเป็นเพราะเนื้อหาวิชาหลักภาษาไทย นี้เนื้อหาที่เป็นกุฏเกล็ชนาเกินไป ครูเห็นความสำคัญของวิชาหลักภาษา ครูจึงต้องการให้มีการจัดบทสนนุติประกอบการสอนวิชาหลักภาษา ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของสุจิตร เพียรชอน และสายใจ อินทรัมพรย์ (2522: 155) กล่าวว่า การสอนหลักภาษา ถ้าจะให้ได้ผลดี ควรที่จะจัดกิจกรรมนอกชั้นเรียนหรือกิจกรรมเสริม-หลักสูตร เช่น การแสดงบทบาท ภาษิตสาธิต และแสดงละครประกอบการเรียนคำราชาศัพท์ คำพังเพยสุภาษิต และสำนวนไทย ส่วนข้อที่ครูและนักเรียนมีความเห็นสอดคล้องกันว่าการนำบทสนนุตินามาประกอบการสอนหลักภาษาที่มีการปฏิบัติน้อยคือ การจัดบทสนนุติให้นักเรียนเป็นผู้ทรงคุณวุฒิต่างภาษาไทย ช่วยกันตอบปัญหาวิชาหลักภาษาไทยเกี่ยวกับชนิดของคำ ประโยชน์ และคำราชาศัพท์ ที่เป็นเช่นนี้ผู้วิจัยเห็นว่าอาจเป็นเพราะครูและนักเรียนขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และเวลาที่น้อยไม่สามารถจัดกิจกรรมได้

การนำบทสนนุตินามาประกอบการสอนวิชาวรรณคดี ครูและนักเรียนมีความเห็นไม่สอดคล้องกันว่าการนำบทสนนุตินามาประกอบการสอนวิชาวรรณคดีครูเห็นว่ามีการปฏิบัติมาก ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของจรัญ เกษมสายชันน์ (2531: 68) พบว่า มีการนำวิธี

สอนไปใช้ในการสอนภาษาไทยมากคือวิธีการแสดงบทบาทสมบูรณ์ ส่วนนักเรียนเห็นว่าการนำบทบาทสมบูรณ์มาใช้ประกอบการสอนวรรณคดีน้อย ที่เป็นเช่นนี้ผู้วิจัยเห็นว่านักเรียนนิความสนใจในเนื้อหาวิชาวรรณคดีมาก นักเรียนจึงมีความต้องการที่จะนำบทบาทสมบูรณ์มาประกอบการสอนวรรณคดีให้มากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของสุจริต เพียรชอน และสายใจ อินทรัตนพรรย์ (2522: 169) กล่าวว่าการสอนวรรณคดีโดยวิธีการแสดงหรือการล่ำเล่นเป็นวิธีการล่ำที่ได้ผลดีวิธีหนึ่ง เพราะนอกจากบรรยากาศในการเรียนจะดี ผู้เรียนเกิดความสนุกสนาน ข้อที่ครูนิความเห็นว่าการนำบทบาทสมบูรณ์ไปใช้ประกอบการสอนวิชาวรรณคดีที่มีการปฏิบัติตามากคือ ครูจัดบทบาทสมบูรณ์ให้นักเรียนเป็นตัวละครในนิทาน นิยาย บทละครวิทยุ ที่เป็นเช่นนี้ผู้วิจัยเห็นว่าครูได้จัดบทบาทสมบูรณ์ให้นักเรียนเป็นตัวละครในบทเรียนต่าง ๆ อย่างเพียงพอแล้ว ส่วนนักเรียนเห็นว่ามีการปฏิบัติน้อย ผู้วิจัยเห็นว่า�ักเรียนเห็นความสำคัญของลักษณะนิสัยของตัวละครว่ามีส่วนใกล้เคียงกับชีวิตจริง นักเรียนจึงมีความต้องการให้ครูจัดบทบาทสมบูรณ์เป็นตัวละครในเรื่องต่าง ๆ ให้นายยิ่งขึ้น และข้อที่นักเรียนเห็นว่าการนำบทบาทสมบูรณ์มาประกอบการสอนวรรณคดีที่มีการปฏิบัติตามากคือ ครูจัดบทบาทสมบูรณ์ให้นักเรียนเป็นตัวละครต่าง ๆ ในวรรณคดี เช่นเรื่องพระภักดี ขุนช้างขุนแผน รามเกียรตี สามก๊ก ที่เป็นเช่นนี้ผู้วิจัยเห็นว่า ครูได้จัดบทบาทสมบูรณ์ให้แก่นักเรียนเพื่อเลียนแบบลักษณะนิสัยตัวละครต่าง ๆ อย่างเพียงพอแล้ว

ความเหมาะสมของบทบาทสมบูรณ์ที่น่าจะนำไปประกอบการสอนหักษะการฟัง ครูและนักเรียนนิความเห็นสอดคล้องกันว่าบทบาทสมบูรณ์ที่น่าจะนำไปประกอบการสอนหักษะการฟังมีความเหมาะสมมาก ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของทิศนา แซมนณี (2519: 41) กล่าวว่าบทบาทสมบูรณ์เป็นวิธีการที่ใช้ในการสอนเพื่อให้ผู้เรียนนิความเข้าใจอย่างลึกซึ้งในเรื่องที่เรียน ข้อที่ครูและนักเรียนนิความเห็นสอดคล้องกันคือครูจัดบทบาทสมบูรณ์ให้นักเรียนเป็นชาวบ้านฟังช่าวจากสถานีวิทยุเพื่อจับใจความสำคัญ ที่เป็นเช่นนี้ผู้วิจัยเห็นว่าการฟังมีความสำคัญมาก ควรได้มีการฝึกนักเรียนให้รู้จักฟังช่าวสารจากวิทยุ โทรทัศน์ และสามารถสรุปใจความสำคัญจากเรื่องที่ฟังได้

ความเหมาะสมของบทบาทสมบูรณ์ที่น่าจะนำไปประกอบการสอนหักษะการพูด ครูและนักเรียนนิความเห็นสอดคล้องกันว่ามีความเหมาะสมมาก ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของอนรา ประภูมิโภูมรัตน์ (2522: 146-147) พบว่าการสอนแบบละครแสดงบทบาทนี้คุณค่าใน

การจัดประสบการณ์การเรียนทางตรงและไกล เคียงกับความเป็นจริงมากที่สุดทำให้นักเรียนกล้าแสดงออก และนิสัยความเชื่อั้นในตนเองมากขึ้น แล้วยังทำให้ประสิทธิภาพการเรียนการสอนดีขึ้นด้วย ส่วนข้อที่ครูนิความเห็นว่าบทบาทสมมุติที่เหมาะสมที่จะนำาเสนอทักษะการพูดมาก็คือ ครูจัดบทบาทสมมุติให้นักเรียนเป็นพิธีกรในงานแต่งงาน กล่าวคำแนะนำ กล่าวต้อนรับ กล่าวขอบคุณ ชี้งสอดคล้องกับผลการวิจัยของล้มโอย เจริญวงศ์ (2528: 86) พบว่า กิจกรรมฝึกทักษะการพูดคือ การฝึกเป็นโฆษณาภิเษก โทรทัศน์ หรือพิธีกรในโอกาสต่าง ๆ ส่วนข้อที่นักเรียนเห็นว่าบทบาทสมมุติที่เหมาะสมที่จะนำาเสนอทักษะการพูดคือ ครูจัดบทบาทสมมุติให้นักเรียนเข้า角色นักเรียน ฝึกการใช้คำราชาศัพท์ ชี้งสอดคล้องกับแนวความคิดของวินลิชิริ ร่วมสุข (2522: 88) กล่าวว่า กิจกรรมที่สัมควรใช้ฝึกทักษะการพูดคือ ฝึกการพูดโดยใช้คำราชาศัพท์ต่าง ๆ ชี้งอาจทำได้โดยการเล่นละครจากวรรณคดี โดยใช้ภาษาพูดของตนเอง และใช้ราชาศัพท์เนื่องในโอกาส

ความเหมาะสมของบทบาทสมมุติที่น่าสนใจประกอบทักษะการอ่าน ครูและนักเรียนนิความเห็นสอดคล้องกันว่ามีความเหมาะสมมาก สอดคล้องกับผลการวิจัยของวิรัช วงศ์กินันท์วัฒนา (2529: 47) พบว่า การเรียนการสอนวิชาภาษาไทยโดยใช้บทบาทสมมุติช่วยให้ผู้เรียนได้แสดงศักยภาพทางความคิด การแสดงออก และการตัดสินใจในปัญหาต่าง ๆ ได้ ส่วนข้อที่ครูเห็นว่าบทบาทสมมุติที่เหมาะสมจะนำาเสนอทักษะการอ่านมาก็คือครูจัดบทบาทสมมุติให้นักเรียนเป็นนักอ่านข่าวประจำสถานีโทรทัศน์ ที่เป็นเช่นนี้ผู้วิจัยเห็นว่าการฝึกการอ่านให้แก่นักเรียนนิประโยชน์ในชีวิตประจำวันมากจึงเห็นว่ามีความเหมาะสมที่จะนำาฝึกทักษะการอ่านให้แก่นักเรียน ส่วนข้อที่นักเรียนเห็นว่าบทบาทสมมุตินิความเหมาะสมที่จะนำาประกอบทักษะการอ่านคือ จัดบทบาทสมมุติให้นักเรียนเป็นตัวแทนอ่านคำถ้อยพระพรในโอกาสวันเฉลิมพระชนมพรรษา ผู้วิจัยเห็นว่าที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะปัจจุบันนี้การส่งเสริมเรื่องการอ่าน นิการประกว่าอ่านทำองเสนาะอยู่เป็นประจำ เมื่อครูได้ฝึกทักษะการอ่านเป็นประจำทำให้เด็กนิความเชื่อั้นในตนเองมากขึ้น และสามารถนำาความรู้ของตนที่มีอยู่สร้างขึ้นเสียงให้แก่คนเองต่อไปในอนาคต

ด้านความเหมาะสมของบทบาทสมมุติที่น่าสนใจประกอบการสอนทักษะการเขียน ครูและนักเรียนนิความเห็นสอดคล้องกันว่ามีความเหมาะสมมาก ชี้งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ

สุนีย์ ชุ่นจิต (2525: 78) พบว่า การสอนโดยการใช้บทบาทสมมุติ เป็นการส่งเสริมให้เด็ก มีความคิดสร้างสรรค์ และยังเป็นการส่งเสริมทางด้านภาษาให้กับเด็กได้เป็นอย่างดี ช่วยฝึกทักษะในการพูดการเขียน ส่วนข้อที่ครูและนักเรียนนิความเห็นสอดคล้องกันว่าบทบาท สมมุติที่เหมาะสมจะนำาเสนอทักษะการเขียนนากรถ ครูจัดบทบาทสมมุติให้นักเรียนเป็นบุคคล ทั่วไปเขียนคำขวัญในวันพ่อ วันแม่ วันครู และวันเด็ก ผู้วิจัยเห็นว่าที่เป็นเช่นนี้ เพราะการ เขียนคำขวัญในวันสำคัญต่าง ๆ นี้เป็นการเสริมสร้างความรู้และทักษะทางภาษาให้แก่เด็ก จึง เห็นว่าบทบาทสมมุตินี้มีความเหมาะสม

ด้านความเหมาะสมของบทบาทสมมุติที่นำมาประกอบการสอนวิชาหลักภาษา ครูและ นักเรียนนิความเห็นไม่สอดคล้องกัน ครูนิความเห็นว่าเหมาะสมน้อย ที่เป็นเช่นนี้ เพราะเนื้อหา วิชาหลักภาษาเป็นวิชาที่นักเรียนต้องมีภูมิปัญญาด้านภาษาไทย ไม่สังคมในการจัดบทบาทสมมุติ ประกอบ กับเวลาที่น้อย และอาจเป็นเพราะครูไม่เข้าใจถึงวิธีการจัดกิจกรรม ส่วนนักเรียนเห็นว่า เหมาะสมมาก อาจเป็นเพราะนักเรียนเห็นความสำคัญของวิชาหลักภาษาจึงมีความต้องการ ให้ครูจัดบทบาทสมมุติประกอบการสอนวิชาหลักภาษาเพิ่มขึ้นอีก ข้อที่ครูนิความเห็นว่าบทบาท สมมุติที่นำมาสอนวิชาหลักภาษาไม่ความเหมาะสมน้อยคือ ครูจัดบทบาทสมมุติให้นักเรียนเป็น พิธีกรในการตอบปัญหาเกี่ยวกับเครื่องหมายวรรคตอน ผู้วิจัยเห็นว่าอาจจะจัดบทบาทสมมุตินี้ ไม่ได้เนื่องจากความจำกัดเรื่องเวลา เรื่องเตรียมตัวนักเรียนที่จะรับบทเป็นบุคคลสำคัญ และเรื่องเนื้อหาที่จะนำบทบาทสมมุตินามาประกอบการสอนนั้นจะต้องเหมาะสมกับบทเรียนด้วย ส่วนข้อที่นักเรียนเห็นว่าบทบาทสมมุติที่เหมาะสมจะนำาเสนอหลักภาษาไทยคือ ครูจัดบทบาท สมมุติให้นักเรียนเป็นผู้ทรงคุณวุฒิทางภาษาไทยร่วมกับตัวตนปัญหาทางภาษาไทย เกี่ยวกับชนิด ของคำ ประโยชน์และราชศัพท์ ที่เป็นเช่นนี้ผู้วิจัยเห็นว่า นักเรียนเห็นว่าครูได้จัดบทบาท สมมุติดังกล่าวให้แก่นักเรียนอย่างเพียงพอ และนักเรียนเห็นว่ามีความเหมาะสม

ความเหมาะสมของบทบาทสมมุติที่นำมาประกอบการสอนวรรณคดี ครูและนักเรียน นิความเห็นสอดคล้องกันว่าบทบาทสมมุติที่นำมาประกอบการสอนวรรณคดีมีความเหมาะสมมาก สอดคล้องกับผลการวิจัยของจรัญ เกษนสายชั้นน์ (2531: 68) การนำวิธีสอนไปใช้ในการ สอนภาษาไทยมากคือวิธีการแสดงบทบาทสมมุติ และยังสอดคล้องกับแนวความคิดของสุจิตร เพียรชอบ และสายใจ อินทรัตนพรรย (2522: 169) ที่กล่าวว่าการสอนวรรณคดีโดยวิธีการ

แสดงหรือการละเล่น ส่วนข้อที่ครูและนักเรียนนิความเห็นสอดคล้องกันว่าบทสนทนาดีที่เหมาะสมจะน่าสนใจมากคือ ครูจับบทสนทนาดีให้นักเรียนเป็นตัวละครในเรื่อง สั้นต่าง ๆ เช่น เศรษฐศาสตร์ในห้องแถง ศิลปินเอก แข่งหนังตะลุง นิตย์ หน่อย ๆ ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของสุจริต เพียรชอน (2530: 220) ได้แสดงไว้ว่าการแสดงบทบาทสนทนาดีนั้นเป็นการฝึกให้ผู้แสดงได้แสดงบทบาทตามสภาพการณ์ที่สนทนาดีขึ้นมาให้เหมือนสภาพจริง ให้นักที่สุดเท่าที่จะทำได้

ด้านการวัดและประเมินผล

ครูและนักเรียนนิความเห็นสอดคล้องกันว่าการวัดและประเมินผลการใช้บทบาทสนทนาดีในการปฏิบัติมาก ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของสนลักษณ์ สุค Holden (2521: 95) พบว่า การประเมินผล นิการประเมินผลทุกรัง ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของระวีวรรณ สาริการิน (2529: 109) พบว่า การสอนวิชาธิสื่อสอนภาษาไทยในวิทยาลัยครุนีการปฏิบัติเรื่องการวัดผลมาก และยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของสุนาลี เดียรทอง (2531: 138) พบว่าครูภาษาไทยที่สอนวิชาเลือก นิการวัดและประเมินผลมาก ส่วนข้อที่ครูเห็นว่ามีการวัดและประเมินผลการใช้บทบาทสนทนาดีที่นิการปฏิบัติมากคือการสังเกตจากการเข้าร่วมกิจกรรม ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของสนลักษณ์ สุค Holden (2521: 95) พบว่า การประเมินผล ประเมินผลทุกรังที่จัดกิจกรรม วิธีประเมินผลส่วนใหญ่คือสังเกตการเข้าร่วมกิจกรรม ส่วนนักเรียนเห็นว่าการวัดและประเมินผลที่นิการปฏิบัติมากคือ คุณจากผลงานที่นักเรียนปฏิบัติ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของสนลักษณ์ สุค Holden (2521: 95) พบว่า ประเมินผล ประเมินผลทุกรังที่จัด วิธีประเมินผลส่วนใหญ่คือสังเกตจากการเข้าร่วมกิจกรรมและคุณผลงานที่นักเรียนปฏิบัติ

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยดังกล่าว ผู้วิจัยนิข้อเสนอแนะดังนี้

1. สำหรับผู้บริหาร

1.1 ผู้บริหารควรส่งเสริมให้ครูนำวิธีการสอนโดยการใช้เกณและบทบาทสนทนาดีไปประกอบการสอนภาษาไทยในระดับต่าง ๆ ให้นักเรียนยิ่งขึ้น โดยส่งเสริมให้นิการจัดสัมมนาเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการใช้เกณและบทบาทสนทนาดีให้นักเรียนยิ่งขึ้น

1.2 ผู้บริหารครัวจัดอาหารน้ำสือ คุ้นชื่อ อุปกรณ์ และเอกสารประกอบการสอนต่าง ๆ ไว้ให้พร้อม และผู้บริหารครัวจัดอาหารประจำเพื่อส่งครูเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับวิธีการสอนต่าง ๆ

2. สำหรับครูผู้สอน

2.1 ครูควรชี้แจงให้นักเรียนเข้าใจถึงวิธีการเล่นเกม และการแสดงบทบาทสมมุติว่าเป็นจุกนุ่งหมายและขั้นตอนในการเล่น

2.2 ครูควรชี้แจงให้นักเรียนทราบว่า ในการเล่นเกมและการแสดงบทบาทสมมุตินั้น นักเรียนจะต้องการพากย์ กติกาในการเล่นอย่างเคร่งครัด

2.3 ครูควรเลือกเนื้อหาวิชาที่เหมาะสมสนับสนุนการใช้เกมและบทบาทสมมุติ โดยคำนึงถึงประโยชน์ที่จะได้รับ นิใช่ความสนุกเพียงอย่างเดียว และคำนึงถึงเวลาและสถานที่ด้านสถานที่ควรเป็นห้องภาษาไทย หรือห้องโถงห้องศึกษา

2.4 ครูควรจัดเต็มในการเล่นเกมและบทบาทสมมุติ โดยจัดคละกันห้องเด็กที่นี่สอดคล้องกันสูง ปานกลาง ต่ำ คละกันไป เพื่อเด็กได้มีโอกาสแสดงออกหัดเทียนกัน

3. สำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

3.1 ควรนีการวิจัยเกี่ยวกับการนำเสนอโครงการที่ใช้เกมและบทบาทสมมุติในวิชาอื่น ๆ และระดับชั้นอนุบาล ๑ ด้วย

3.2 ควรนีการวิจัยหากความสัมพันธ์ระหว่างสันทุกข์ผลในการเรียนวิชาภาษาไทย ที่เรียนโดยการใช้เกมและบทบาทสมมุติ